

Juni
2025

Vierklank

Vreemdeling in
ons midden

Protestantse Kerk
De Hoeksteen

**Migrantenkerken huisvesten in
PGA/PGHAN-kerken**

Een oproep om eenheid te zoeken

**14 op 15 juni: Nacht van de Vluchteling
in de Johanneskerk**

Waak mee om het Licht brandend te houden

'Door de Geest bewogen'

Welkom bij PGA-dienst op zondag
Trinitatis (15 juni)

**Protestantse Gemeente
Amersfoort**

**Protestantse Gemeente
Hoogland/Amersfoort-Noord**

Vreemdeling in ons midden

Beste lezer,

Tijdens het maken van elke Vierklank leer ik iets nieuws. Een inzicht dat ik niet had, een andere invalshoek om iets te bekijken, een nieuwe ontwikkeling, of juist de waardevolle geschiedenis van iets.

Bij het doorlezen van de artikelen voor deze Vierklank buitelden de voor mij vaak heel nieuwe verhalen over elkaar heen rechtstreeks mijn gedachten en hart in. Alsof een blik werd opengetrokken, alsof de ervaringen verteld móesten worden en het de inzenders ook oplucht om ze te op te schrijven.

Want hoe graag steken we onze kop in het zand voor wat er echt gebeurt. Mopperen we in plaats daarvan als ons favoriete brood in de supermarkt op is. Balen we van een vlek op onze kleding. Discussiëren we eindeloos over een kleine verandering in de liturgie.

Hoe futiel en kleinzerig komt dat ineens over als we de verhalen lezen van mensen die vrézen voor hun bestaan, en na een écht spannende reis nu 'veilig' in Nederland zijn. Hier een heel nieuw bestaan op moeten bouwen, waarvan ze niet eens weten hoe stabiel dat is, of ze überhaupt mogen blijven.

En dan hebben we het nog niet eens over al die mensen die Nederland of een ander veilig land niet gehaald hebben. Voor die laatste groep waken we in de nacht van 14 op 15 juni in de Johanneskerk. Hun namen worden voorgelezen, als we de namen al kennen. Indrukwekkend...

Annemarie Stoffer-Brink
Hoofd- en eindredacteur

We lezen over mensen, onze kerkgenoten vaak, die zich inzetten voor vluchtelingen die hier gekomen zijn, of - kippenvel - na een procedure weer terug moeten, en dat achter gesloten deuren afwachten. Vierklank staat bol van deze verhalen, ga er maar eens goed voor zitten. Laat het maar tot ons doordringen, zodat we ons afvragen: wat kunnen wij doen? Ik werd extra geraakt door de overpeinzing van Peter Vegt in het stuk over de fietsenwerkplaats. Hij bedenkt zich hardop hoe het zou zijn als hij in een vluchtsituatie terecht zou komen. En hoe sober dat zou zijn...

Ook zag ik ineens het verband tussen vreemdelingen en Pinksteren. Vreemdelingen van elkaar waren we. Maar met Pinksteren verstond iedereen de apostelen in zijn eigen taal. Het werd daarmee ook een feest van eenheid. Tweeduizend jaar later mogen we dat ook blijven uitdragen, met het geloof dat de Geest ons daarbij zal helpen. Wat mij betreft een extra motivatie om de kop uit het zand te halen en eens goed om ons heen te kijken. Ik wens u een mooi Pinksterfeest toe.

Hartelijk groet,

Annemarie Stoffer-Brink

4

MIGRANTENKERK GEHUISVEST IN PGA-KERK

"We are united by the blood of Jesus"

6

DE KRACHT VAN VERHALEN

Judith Gerkema over het slavinnetje van Naäman

8

FIETSENMAKERS VAN HET CAMPANILE-AZC

Interview met vrijwilliger Peter Vegt

UIT DE VEELHEID VAN GELUIDEN

Stemmen uit nabije media

De foto op de voorkant hoort bij het artikel op blz. 4: een gesprek met migrantenkerk en gastkerk.
De foto op de achterkant toont een van de collages die Marijke Hemels maakte van kinderen in het azc.
Lees hierover op blz. 10.

10	Marijke Hemels over de Gezelligheid en House of Joy bij het azc
11	De zin van waken voor vluchtelingen
14 - 27	Nieuws uit alle wijkgemeenten
28	Een warm welkom voor vluchtelingen in Amersfoort-Noord
29	Van harte welkom bij de PGA-dienst op 15 juni
30	Leren & ontmoeten
32	Kunst, cultuur & muziek
34	Diaconie Een portret van een gezin dat via De Thuisgevers werd gehuisvest
36	Familieberichten
37	Column Een zegenende God
38	Kerkdiensten
39	Gesloten gezinsvoorziening: zo dichtbij en zo ver weg Colofon
40	Pinksterbede Gedicht van Tom Segaar

COLUMN

Elkaar verstaan

'Nicht verstehen', is een zin die mensen die anderen coachen en begeleiden kennen. Bedoeld is: ga er niet te snel vanuit dat je de ander begrijpt. Vraag nog eens verder, peil nog eens dieper. Die houding van 'nicht verstehen' kun je op alle mogelijke relaties toepassen. Hoe vaak praat je in je familie of vriendenkring niet langs elkaar heen? Hoe moeilijk is het om een lid van je kerk echt te begrijpen? Hoe snel spreken wij niet mét elkaar maar tégen elkaar?

Dan lezen wij met Pinksteren: 'Wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden' (Handelingen 2: 11). Een zin die doet denken aan de torenbouw van Babel (Genesis 11). Daar klonterden mensen samen om een stad te bouwen met een immense toren tot in de hemel. Daarmee negeerden zij hun roeping de aarde bewoonbaar te maken en de wereld in te trekken.

Daarom daalde God af en verwarde hun taal. In plaats van middel tot communicatie was het geworden tot middel van macht. Sindsdien leven mensen in groepen met dezelfde taal. En iedere groep probeert zoveel mogelijk macht naar zich toe te trekken en los van de ander te leven.

Op het Pinksterfeest daalt God opnieuw af, deze keer in Jeruzalem. Een bijzondere stad, waar mensen vanwege hun taalverschil moeilijk kunnen communiceren. Totdat God door zijn Geest gaat spreken en ieder ineens in hun eigen taal over de grote daden van God hoort. Het wonder van Pinksteren is dat mensen die elkaar eigenlijk helemaal niet verstaan elkaar toch vinden. Ze horen in hun eigen taal van Gods grote daden. Tot op de dag van vandaag staat veel van ons menselijk spreken in het teken van grote daden van mensen, met een Babylonische spraakverwarring tot gevolg. De Geest van Pinksteren brengt mensen bij elkaar.

Er ontstaat een nieuwe gemeenschap. Geen door mensen afgedwongen gemeenschap, uit hoogmoed of angst zoals in Babel, maar een door God gegeven gemeenschap, uit liefde. Een gevende gemeenschap die de wereld intrekt om het goede nieuws van Gods liefde en betrokkenheid te verkondigen tot aan de uiteinden van de aarde. En dat is helemaal in lijn met de opdracht die mensen krijgen: ontvang de zegen om tot zegen te zijn.

Migrantenkerk gehuisvest in PGA-kerk

"We are united by the blood of Jesus"

Iets eerder dan afgesproken loop ik op zondag eind van de middag De Hoeksteen in. De kerkzaal zit vol Afrikaanse mensen in kleurrijke kleren. Samen vormen ze migrantenkerk Wells Salvation - Bron van Redding. Ze zijn verzonken in stil gebed. Ik loop op de kinderen af die ik in een andere ruimte hoor spelen. We kletsen samen wat, ze vertellen me hun namen en waar ze wonen. Ik hoor plaatsnamen als Delfzijl, Deventer, Sliedrecht. Even later is de dienst voorbij en spreek ik Pierre* en Espoire*. Herman Koolstra van De Hoeksteen sluit ook aan.

Zo'n twintig migrantenkerken huisvesten in kerken in Amersfoort, heeft Gert Hunink uitgezocht. Hij deed die inventarisatie in 2018 als gemeenteraadslid met integratie in de portefeuille. De trigger om dit uit te zoeken was voor hem het bericht dat er vermoedelijk een miljoen

christen-migranten in Nederland zouden zijn. En dat toch veel christenen negatief reageren op migranten in het algemeen. Gert vroeg zich af waar zij dan zaten in Amersfoort, en: ze bleken niet goed in beeld te zijn.

Zijn idee was dat er vooral sprake was van segregatie: iedere achtergrond een eigen kerk. Uit later onderzoek van Gert bleek ook dat migranten inderdaad weinig contacten hadden met Nederlandse christenen. Schrijnend vond hij dat, vanuit de oproep van Jezus om eenheid te zoeken. De bevindingen zijn overgedragen aan de Raad van Kerken

Amersfoort. Onder andere Nieuwsuur pikte dit op en wijdde er in 2018 diverse items aan, waarin ook Amersfoort in beeld kwam. Anno 2025 lijkt de oproep tot eenheid van Jezus nog steeds niet echt een speerpunt in onze gepolariseerde samenleving. Wat betekent dat voor ons, welke keuzes kunnen wij maken?

Midden-Afrikaans en open voor iedereen

Met één van de Amersfoortse migrantenkerken en hun PGA-gastkerk, De Hoeksteen, ga ik in gesprek. Namens Wells Salvation Church Holland zit Pierre aan tafel, journalist uit een Midden-Afrikaans land, die sinds vier jaar in Nederland is. Hij is de secretary general van de kerk. Wij zouden zeggen:

de scriba. Herman Koolstra is kerkrentmeester in De Hoeksteen en heeft verhuur in zijn pakket. Pierre legt uit dat Wells Salvation Church een hoofdkwartier in Canada heeft met

Van links naar rechts: Pierre, Herman en Espoir. Huurders en verhuurder van De Hoeksteen, met dezelfde ambitie: het evangelie verder brengen.

drie vertakkingen waarvan sinds 2009 één in Nederland. De meeste leden komen oorspronkelijk uit Midden-Afrikaanse landen zoals Rwanda, Burundi, de Democratische Republiek van Congo, Oeganda en Kenia. Pierre vertelt dat er daarnaast ook zo'n tien Nederlanders lid zijn. "De dienst staat altijd open voor anderen. Tijdens de diensten spreken we een gezamenlijke Midden-Afrikaanse taal. Maar voor gasten vertalen we de dienst graag." De kinderen spreken overigens vloeiend Nederlands.

Dankbaar voor de kans om te huren

Pierre is de kerkenraad van De Hoeksteen dankbaar voor de mogelijkheid om in Amersfoort te huren. Ze gaan net het tweede jaar huur in. De ruim vijftig actieve leden komen niet alleen uit Amersfoort, maar uit heel Nederland, zoals ik van de kinderen al begreep. Ook uit onder andere Amsterdam, Den Haag, Groningen, Enschede en Den Bosch komen kerkgangers en Pierre zelfs helemaal uit Maastricht. Iedere zondagochtend reizen ze met de trein naar Amersfoort Schothorst voor de dienst die om 13.30 uur begint. De eersten komen rond 12.30 uur het pand in, op het moment dat de laatste Hoeksteners na hun zondagochtend-dienst vertrekken.

De Hoeksteen verhuurt aan behoorlijk wat partijen. "Dat is nodig om financieel gezond te blijven, omdat De Hoeksteen zelf de afgelopen jaren kleiner is geworden," vertelt Herman. "In de wijk Schothorst hebben we het voordeel het enige grote gebouw te zijn, los van de scholen. We profiteren dan ook van het feit dat buurtcentrum 'Het Trefpunt' onlangs de deuren heeft gesloten en woensdags het Informatiepunt Schothorst nu huist in De Hoeksteen."

Herman is behoorlijk wat tijd kwijt aan de verhuur. Maar met Wells Salvation is het contact heel goed. De relatie gaat verder dan het huurcontract. Er is gezelligheid, grapjes over en weer en men begrijpt elkaar goed. Espoir is de persoon met wie Herman meestal alles regelt, daarom schuift hij ook even aan. Op het moment van de foto vertelt Espoir tussen neus en lippen dat er een extra zaterdagactiviteit is gepland. Herman vraagt hem: "Zet je dat dan even in het schema?" Dat belooft hij.

Wells
Salvation
tijdens Proef
de Hoeksteen

Familie

De leden van Wells Salvation houden in een WhatsApp-groep contact met elkaar. De wekelijkse dienst duurt tot 16.00 uur, hoewel het ook weleens kan uitlopen tot 17.00 uur, *"...when the Holy Spirit is there"*, legt Pierre uit. Daarna gaan ze vaak in groepen van zo'n tien personen uitgebreid op visite bij elkaar en pas laat in de avond weer in de trein naar huis. Is er verdriet of vreugde, de leden zijn er voor elkaar. Zo voelt deze migrantenkerk als één grote warme familie. Iets dat Herman ook herkent van De Hoeksteen.

Pierre heeft het verlangen een goede relatie te hebben met mensen uit alle landen. "Alle christenen zijn uitgenodigd om Wells Salvation te bezoeken, want we bidden allemaal tot dezelfde God. We are united by the blood of Jesus!" De kerk doet ook aan diaconie over grenzen heen. Pierre: "De gemeente steunt een initiatief van een groep kerkleden die nu vijftig weeskinderen helpt in Democratische Republiek Congo zodat zij kunnen studeren, 'Watato Welfare' (Kinder Welzijn). Dit noemen we Church in Action." Herman vult aan: "De Hoeksteen draagt ook bij aan Kerk in Actie, wij ondersteunen werkers in Libanon bijvoorbeeld. We hebben dezelfde ambitie."

Europese conferentie in De Hoeksteen

Wells Salvation houdt ook geregeld een samenkomst of gebedsmoment op zaterdag. De leden die ver moeten reizen blijven dan slapen bij vrienden in de buurt. En op 26 en 27 juli organiseren ze zelfs een Europese conferentie in De Hoeksteen: 'Shine'. Ze verwachten mensen uit Frankrijk en Canada, maar ook wij PGA- en PGHAN'ers worden expliciet uitgenodigd. Pierre hoopt verder te mogen groeien, mensen aan

te trekken. "We willen meer mensen de boodschap van redding brengen, jongeren opleiden tot waardevolle personen. We staan open voor iedereen om mee te doen." Pierre vertelt ook plannen te hebben om aan te sluiten bij bijvoorbeeld een organisatie als Raad van Kerken Amersfoort. "De start is om elkaars activiteiten en ambities te kennen."

De Hoeksteen droeg aan begin van het seizoen heel praktisch bij aan dat bekendmaken. Met een open dag voor geïnteresseerden en de buurt, Proef de Hoeksteen, werden alle activiteiten in en rond De Hoeksteen gepresenteerd. Wells Salvation Church was ook aanwezig en verzorgde worship.

Redding voor iedereen

De rode lijn in het gesprek is dat we in dezelfde God geloven en dat we als migrantenkerk en PGA/PHAN-kerk vergelijkbare activiteiten en ambities hebben. Wells Salvation komt op mij over als een warme en hartelijke gemeente, en zo ken ik de PGA- en PGHAN-kerken ook. Maar kennen we elkaar? Hebben we contact met onze broeders en zusters? In het logo van Wells Salvation Church staat: salvation for all. Redding voor iedereen. Als dat geen oproep is om eenheid te zoeken? Het begint met elkaar leren kennen. Welke migrantenkerk is in úw PGA- of PGHAN-kerk gehuisvest? Maak om te beginnen eens een dienst mee.

*achternamen bekend bij de redactie

Eén zinnetje van een **buitenlands naamloos meisje**

Judith Gerkema houdt van verhalen, vooral van verhalen vertellen aan kinderen. Al 25 jaar is ze als vrijwilliger actief in het Asielzoekerscentrum (AZC) in Amersfoort. Dat was eerst via Kerk en Vluchteling en recent via Stichting Gave. "Ik wilde met een Bijbelclub aan de slag en toen kreeg ik de vraag 'Wil je een Bijbelclub in het AZC leiden?' Ik wilde een Bijbelclub en het maakte me niet uit waar." Zo werd Judith een nieuwe wereld binnen-gezogen. "Het was heel armoedig. Maar ik dacht: 'Hier moet ik zijn.' Ik voelde me er thuis, deed het graag en doe het na al die tijd nog steeds met veel plezier."

Genieten van werk

Judith volgde in de jaren tachtig van de vorige eeuw de lerarenopleiding biologie en aardrijkskunde. Ze vond het een mooie studie maar zag zichzelf niet veertig jaar voor de klas staan. "Die spanningsboog volhouden; dat zag ik niet zitten. Aansluitend ben ik Theologie gaan studeren aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Ik was vrijgemaakt-gereformeerd-buitenverband (nu Nederlands Gereformeerde Kerk) en daar kan een vrouw geen dominee worden. Ik deed de opleiding voor predikant bij de Gereformeerde Kerk en overwoog om daar lid van te worden. Om allerlei inhoudelijke redenen zag ik daarvan af. Toen leerde ik mijn man Freddy kennen. Hij was predikant bij de NGK. Mijn eigen predikant zei tegen mij: 'Het werk komt wel op jou af.' En zo is het gegaan. Ik ben altijd gevraagd voor werk en heb maar één keer gesolliciteerd en werd aangenomen."

Judith heeft onder andere als geestelijk verzorger gewerkt in een hospice. Een aantal jaren geleden groeide de gemeente in Amersfoort, waar haar man dominee was, en werd Judith gevraagd of ze als kerkelijk werker wilde werken. Dat heeft ze gedaan en nu haar man met emeritaat is, werkt ze samen met zijn opvolger. "Ik voel me daar goed bij. Ik preek in verpleeghuizen en kerken. Ik hoef niet het totaal van de gemeente te dragen. Ik vind het heerlijk om in taken te denken. Ik houd me vooral bezig met pastoraat, toerusting en kinderwerk. Dit is werk dat ik wel tot mijn tachtigste wil doen!"

Slavinnetje

Ieder jaar vertelt Judith op de Bijbelclub in

het AZC het verhaal uit 2 Koningen 5 over de genezing van Naäman. "Het slavinnetje van Naäman is de persoon uit de Bijbel die mij aanspreekt. Ze is meegenomen op een strooptocht. Ze is in een ander land terechtgekomen. Ze heeft geen naam in het verhaal, ze is zonder status, ze is een vrouw en slavin. Als de man van haar meesteres aan huidvraat lijdt, zegt ze één zin tegen haar meesteres: 'Ach, kon mijn meester maar eens naar de profeet (Elisa) in

Samaria gaan, die zou hem wel genezen.’ Ik vind het bijzonder dat ze dit heeft gezegd. Ze had ook kunnen zwijgen en denken: ‘rotkerel’ of ‘ik geloof niet meer; mij is zoveel ontnomen’. Nee, ze doet haar mond open en ze spreekt met compassie; ze is bescheiden, nabij en ze heeft geen oordeel. Naäman luistert naar zijn vrouw (en daardoor naar het meisje!) en gaat op weg. Hij wordt genezen. Het meisje heeft hem in beweging gezet. Haar ellende, weg van haar vaderland, kunnen de kinderen in het AZC aanvoelen. Wat ik ze mee wil geven is: ‘jij kunt het verschil maken als je op vreemde bodem bent; jij hebt hier een kans om van betekenis te zijn en om jezelf van betekenis te maken.’ De kinderen kunnen actief kiezen, net als het meisje in het verhaal. De kinderen zitten vaak op het puntje van hun stoel te luisteren. Ze kunnen het verhaal erg meemaken en gaan er vol overtuiging in mee.”

Welkom weten

Voor Judith is het doel van de Bijbelclub in het AZC de kinderen het gevoel geven dat ze welkom zijn in

Nederland. Voor haar is het evangelie daarin de motor. “Er komen kinderen die christen zijn en kinderen die moslim zijn. Het gaat mij er niet om ze allemaal christen te maken. Daar ben ik terughoudend in. In deze fase van hun leven met wat ze hebben meegemaakt zijn de kinderen te kwetsbaar. Ik wil geen misbruik van de situatie maken en hun grenzen respecteren.” Judith is blij als ze jaren later weer kinderen uit het AZC ziet die positief zijn over de Bijbelclub. “Een jongen vertelde me dat de club het mooiste was wat hij in zijn AZC-tijd in Nederland had meegemaakt. Een ander zei dat de club zo bijzonder voor hem was. En hij wilde zelf mee gaan helpen!” Het gaat er in de Bijbelclub om dat de kinderen ervaren dat ze bijzonder zijn, dat God hen kent in al hun situaties.

Luisteren

Het verhaal van Naäman zegt Judith ook iets over haarzelf. “Naäman is een groot luisteraar en dat is voor machthebbers een boeiende eigenschap. In het pastoraat luister ik ook. Ik word verrast door de verhalen van mensen.” Zo verrast het slavinnetje haar: “Meisje, meisje, waar haal je de moed vandaan? Je baas die jou heeft meegenomen is de oorzaak van jouw ellende en toch spreek je en wil je hem helpen. En Naäman luistert. Hij is succesvol als legerleider. God zegent hem en toch heeft hij een geroofd meisje in huis genomen. En

er zit humor in het verhaal. Naäman is pissig dat de profeet Elisa niet meteen naar buiten komt voor zo’n belangrijk man, maar een ander stuurt. En hij is kwaad over het water waarin hij moet baden. Zijn knechten zeggen hem dat hij een moeilijke opdracht toch wel had uitgevoerd? Dan luistert Naäman naar de knechten en doet wat Elisa hem gezegd heeft. Weer luistert Naäman naar wat anderen hem zeggen.”

Pareltjes

De rol van het meisje ontroert Judith zeer. “Ik herken iets van mijn eigen bestaan. Je kunt niet zo diep zitten of God kan er wel bij komen. Hij helpt je om zelf in beweging te komen. Jij bent degene die met dat wat je doet grote verschillen kunt maken. Jij komt in beweging. Hoe het uitpakt weet je niet. Het resultaat moet je uit handen geven.”

Het meisje heeft Naäman in beweging gezet. Judith denkt dat haar stijl van spreken belangrijk was. “Zij was hem nabij, had compassie. Kun je op ooghoogte met een ander in gesprek zijn? Zulke gesprekken zijn goud waard en dan zeg ik tegen mijzelf: ‘Judith, probeer maar een pareltje te zijn.’ Je hoopt dat dat glanst op het AZC en dat de kinderen daar - dwars door alles heen - ontdekken hoe zij pareltjes kunnen zijn.” ●

“Het slavinnetje van Naäman is de persoon uit de Bijbel die mij aanspreekt. Ze doet haar mond open en ze spreekt met compassie.”

Fietsenmakers van het Campanile-AZC

Peter Vegt uit Het Brandpunt is sinds een jaar fietsenmaker op de werkplaats in het AZC in het Campanile-hotel aan de Brand 50 te Amersfoort. Mariëtte Christophe spreekt hem over hoe hij daar terecht kwam, de uitdagingen die hij tegenkomt en wat het hem en de medewerkers van deze werkplaats oplevert.

Hoe ben je op het AZC terechtgekomen?
Opgeleid als elektrotechnisch ingenieur heb ik altijd met veel plezier in de techniek gewerkt. Ik hield me bezig met het proces van ontwerpen, verbeteren, bouwen en testen. Minder enthousiast was ik over het gedoe er omheen, de planning, afdelings-overleggen en de

bureaucratie. Van de oproep in februari 2024 van Het Brandpunt, onze kerk, werd ik direct enthousiast: de diaconie zocht een vrijwilliger die wilde helpen om een fietsenwerkplaats op te zetten in het AZC. Zo'n rol van uitzoeken en uitvoeren past me wel.

Samen met de bewoners?

In het begin maakte ik kennis met Ab.*, een kleermaker uit Syrië. Hij was wel handig met fietsen maar ontbeerde specifieke kennis van fietstechniek. Ook het juiste gereedschap kiezen voor een bepaalde handeling was een uitdaging. Ik heb samen met hem en soms met zijn zoon ongeveer een jaar de werkplaats gerund. De eerste

maanden was er vrijwel geen

gereedschap beschikbaar. Na een vraag aan de diaconie is er ruimhartig gedoneerd en hebben we een goed-gevulde gereedschapskist kunnen samenstellen. Ook is er geld beschikbaar gesteld voor reparatiemateriaal zoals banden en verlichting. Voor de meeste bewoners is het niet mogelijk om van hun uitkering het benodigd materiaal zelf aan te schaffen, dat is € 14,- per week.

Door vrijgevege burgers is een deel van het huidige fietsenbestand geschonken aan het COA; veel van die fietsen moesten worden opgeknapt. Sommige bewoners hebben zelf een fiets aangeschaft. Die fietsen onderhouden we ook.

Na een jaar is Ab. samen met zijn zoon overgeplaatst naar een andere locatie en kreeg ik hulp van drie andere bewoners: M.* (een schilder uit Irak), N.* (een cardioloog uit Syrië) en I.* (een ondernemer uit Koerdistan en voetbalscheidsrechter op hoog niveau).

Alle drie hadden ze geen ervaring met fietsen repareren maar ze leren snel. Tijdens het werken leggen we heel veel uit met handgebaren of via Google Translate, Arabisch naar Nederlands en omgekeerd.

Een gemiddelde werkdag

Ik werk ongeveer één dag per week in de fietsenwerkplaats. De andere dagen doen mijn werkplaatscollega's de reparaties. Het werk varieert van heel lastige klussen, bijvoorbeeld met versnellingen, tot gewoon een lekke band plakken. Soms word ik geconfronteerd met een 'reparatie' die onveilig is uitgevoerd door onwetendheid en onkunde. Er werd bijvoorbeeld eens een herenfiets

omgebouwd tot dames-fiets door de middenstang weg te zagen.

Ik lunch op mijn AZC-werkdag in het restaurant van het hotel. Daardoor heb ik ook andere bewoners leren kennen. Ze schieten mij makkelijk aan met vragen. Bewoners hebben veel behoefte aan contact en ondersteuning om wegwijs te raken in de Nederlandse samenleving. Bijvoorbeeld R.*, een docente Engels uit Irak. Zij spreekt al goed Nederlands en heeft mij gevraagd te zoeken naar een aangepaste fiets vanwege haar handicap, dwerggroei. Of Ay.* uit Jemen die een MBA-studie volgt, uitstekend Engels spreekt en die mijn vrouw en ik helpen bij het oefenen van de Nederlandse uitspraak. M. zoekt een baan maar spreekt nog onvoldoende Nederlands. Met hem ben ik bij de bibliotheek geweest voor informatie over bijvoorbeeld Het Taalcafé. Op het AZC worden taallessen gegeven door onder andere vrijwilligers, maar het niveau van deze taallessen sluit niet altijd goed aan bij de behoefte of de leerstrategie van de bewoners.

Hoe leven mensen in het AZC?

Er wonen zo'n 120 vrouwen en dertig mannen in het AZC; de jongste bewoners zijn rond de twintig jaar. Deze jongeren hebben soms een bijbaantje als pizza- of Thuisbezorgd-koerier. Ouderen volgen taallessen. De bewoners komen onder andere uit Syrië, China, Irak, Jemen, Eritrea. Wat me opvalt is dat er weinig tot geen contact is tussen de verschillende nationaliteiten.

Mensen kunnen een klein bedrag verdienen door klusjes voor het COA te doen: schoonmaakwerk of assisteren in de keuken. Ook M., I. en N. verdienen een klein bedrag door hun werk in de fietsenwerkplaats.

Hoewel bewoners het heel graag zouden willen, mogen ze hier niet zelf koken. Veel mensen zouden graag de smaken van thuis weer proeven. We

hopen dat de regels daarover in de toekomst wat versoepeld gaan worden.

Eén keer in de veertien dagen moeten bewoners zich melden op woensdag voor 15.00 uur om met hun vingerafdruk te bevestigen dat ze nog steeds aanwezig zijn in het COA. Een paar dagen weggaan om familie of vrienden hier in de stad of elders in Nederland te bezoeken is dus geen probleem.

Sommige bewoners mopperen dat ze niet begrijpen waarom er bij sollicitaties zo wordt gehamerd op het goed kunnen spreken van de Nederlandse taal. 'In sommige beroepen is dat toch niet belangrijk?' zeggen ze. Ook geven ze aan dat ze in Amsterdam wel zo een baan kunnen krijgen, ook al kennen ze de taal nog onvoldoende. Ik kan ze niet altijd ongelijk geven en soms probeer ik ze uit te leggen dat Amsterdam een internationaal georiënteerde stad is, en Amersfoort daarin toch anders is.

Bewoners zijn vaak nogal gefrustreerd over de traagheid van het asielproces. Alleen al het verkrijgen van een BSN-nummer. Als dat sneller zou kunnen gaan is het mogelijk om eerder een baantje te zoeken en Nederlands in de praktijk te leren spreken.

Ik stel me vaak voor hoe ik het zou vinden als ik in een vreemd land met een vreemde cultuur en taal terecht zou komen. Het zou betekenen dat ik met een onbekende op een hotelkamer terecht zou komen en daar dan maanden of jaren in onzekerheid zou

moeten verblijven. Het is onvoorstelbaar voor mij hoe dat nog soberder zou moeten.

De mensen hier zijn erg dankbaar voor de hulp die ze krijgen. Daar voel ik me weleens verlegen onder. Ze willen dikwijls graag iets terug doen. Ik kan me dan ook niet goed verplaatsen in actievoerders die heftig protesteren tegen nieuwe AZC-locaties.

Het verhaal van de mensen

Bewoners zijn begrijpelijkerwijs terughoudend om over hun vlucht of de redenen daarvan te vertellen. Het kan niet anders dan dat daar vaak angstige en zelfs traumatische gebeurtenissen aan ten grondslag liggen. Iemand is over land naar Turkije gevlucht en met het vliegtuig naar Nederland gegaan; een ander deed de levensgevaarlijke oversteek via een smokkelbootje naar Griekenland. Of iemand die thuis ernstig werd bedreigd en in Nederland kwam voor een werkcongres op haar vakgebied en toen is gebleven. Met een vierjarige dochter die nog in haar thuisland onder hoede van familie verblijft.

Voor mij is een nieuwe wereld opengedaan; ik vind het contact met bewoners en alles wat ik kan doen qua begeleiding heel boeiend en betekenisvol. Het is dankbaar dat ik kan bijdragen om de dagen van mensen in het AZC ietsje mooier te maken.

*I.v.m. de privacy van de genoemde bewoners zijn de namen geanonimiseerd.

'Je geeft die kinderen hoop, maar die hoop geven zij ook aan mij'

In het Amersfoortse azc aan de Barchman Wuytierslaan wonen gemiddeld honderd kinderen in de basisschoolleeftijd, die niet allemaal naar school kunnen zolang daar nog geen plek voor hen is. Sommige gezinnen zitten nog in de asielprocedure, andere hebben al een verblijfsstatus en wachten op een huis. Er zitten mensen bij die al vijf jaar in Nederland zijn en voor wie dit hun tiende azc is. Die kinderen groeien dus op in onzekerheid en kunnen zich moeilijk hechten aan leeftijdsgenootjes of volwassenen.

Marijke Visser (Bergkerk) heeft tot haar pensionering in 2012 gewerkt in het speciaal (basis)onderwijs, als groepsleerkracht, remedial teacher en ambulant begeleider. Het omgaan met kinderen die meer of andere aandacht vragen, is haar dus vertrouwd. Hoewel ze van plan was zich na haar pensionering te gaan richten op haar grote hobby, schilderen en tekenen, besloot Marijke - na een bezoek aan het azc met tieners van de Bergkerk - om haar ervaring op beide gebieden (kinderen en kunst) in te zetten voor vluchtelingenkinderen.

Op dit azc zijn drie vrijwilligersorganisaties die zich, in goed overleg met het COA, inzetten voor kinderen. De Vrolijkheid is een landelijke stichting die kunstworkshops organiseert. De Gezelligheid is een Amersfoorts initiatief dat op woensdag- en zaterdagmiddagen activiteiten organiseert voor kinderen van vier tot twaalf jaar (er is een tekenhoek, een poppenhoek en er zijn knutselactiviteiten). En in een apart gebouw buiten het azc zit sinds september 2022 het House of Joy, geïnitieerd door de stichting Gave en inmiddels financieel ondersteund door de Amersfoortse kerken. Het House of Joy is een buurtcentrum voor azc-bewoners, waar o.a. taallessen, een naaiochtend, bijbelclubs en een

'speel-en-leesbieb' voor kinderen aangeboden worden.

Marijke is vooral betrokken bij de Gezelligheid, maar helpt ook mee bij de speel- en leesbieb. Zij vertelt dat het werk van de Gezelligheid wordt bekostigd vanuit de Bergkerk, zodat er speelgoed en knutselmateriaal gekocht kan worden. "Een punt van aandacht is wel dat er meer vrijwilligers nodig zijn. We hopen dat meer Amersfoorters zich op die middagen willen inzetten. Er zijn per middag tussen de tien en 25 kinderen, dus je moet met minstens twee vrijwilligers aanwezig zijn. Veel kinderen zijn beschadigd, maar dat merk je niet altijd. Deze kinderen zijn ook veerkrachtig, dapper en leuk. Niet alleen voor de kinderen zijn deze middagen waardevol: ook hun ouders komen die middag even tot rust, in de zekerheid dat hun kinderen een gezellige activiteit hebben." Marijke benadrukt dat ze er ook veel voor terugkrijgt: "Toen we elkaar in coronatijd alleen buiten mochten ontmoeten, heeft dat buitenspelen met de kinderen me door die tijd gesleept."

Het Amersfoortse azc was jarenlang een uitzetlocatie. Kinderen waren vaak ineens weg, zonder afscheid te kunnen nemen. Het hielp Marijke dat

ze hun foto's nog had. Ze ging hun portretten tekenen en maakte daar een boek van, met collages en tekeningen van wat kinderen hadden ervaren, in hun thuisland of tijdens de vlucht. In eerste instantie maakte ze het boek voor zichzelf. Nu gebruikt ze het ook om anderen te vertellen over de kinderen op het azc. Om de privacy van de kinderen te respecteren kregen sommigen een maskertje voor hun ogen.

Zowel bij de Gezelligheid als in het House of Joy hopen de vrijwilligers deze kinderen aandacht, plezier en ontspanning te geven. Ze kunnen hier even onbezorgd kind zijn, zich welkom voelen, iets moois maken en nieuwe dingen leren.

Voor de vrijwilligers is het fijn dat ze hun werk - en daarmee de kinderen - gedragen weten door de Amersfoortse kerken.

De zin van waken voor vluchtelingen

"Het enige wat we in deze wake kunnen doen is stilstaan bij hun leven en tegelijk beseffen hoe gezegend wij zijn met een dak boven ons hoofd in een veilig land."

Waarom zou je het doen: waken voor vluchtelingen, namen noemen van vluchtelingen die gestorven zijn tijdens hun vlucht? En dan niet 'gewoon' bij de voorbeden in een kerkdienst, maar 24 uur lang in een weekend, dus ook de nacht door. Welke zin heeft dat? Hoe beleven de 'wakers' dat zelf?

Nacht van de Vluchteling in de Johanneskerk

Al sinds 2010 organiseert Stichting Vluchteling 'de Nacht van de Vluchteling' met een nachtelijke wandeling. De Johanneskerk is sinds een paar jaar tijdens deze nacht open met een wake, dit jaar van zaterdag 14 juni 12.00 uur tot zondag 15 juni 12.00 uur. De Wake voor Vluchtelingen is een oecumenisch initiatief van diverse geloofsgemeenschappen, samen met de Amersfoortse afdeling van Amnesty International. Gedurende dat etmaal zijn er in de Johanneskerk ontmoetingen en gesprekken om aandacht te vragen voor mensen die moeten vluchten vanwege oorlog, overtuiging, of klimaatverandering. Mensen die dierbaren achterlieten, met alleen maar hoop voor een beter leven.

Elke twee uur een korte bezinning

Elk even uur begint met een bezinnend moment: er is muziek, er wordt gezongen, of er is stilte. De slachtoffers worden genoemd die in het afgelopen

jaar aan de grenzen van Europa zijn gevallen. Voor hen steken we een kaars aan.

Terechte tranen...

Is zo'n wake zinvol? Op zichzelf niet, zou je kunnen zeggen. De beleidsmakers zullen er geen andere beslissingen door nemen. De aantallen vluchtelingen en de slachtoffers zullen niet gelijk afnemen. En toch is deze wake enorm belangrijk. Ik merkte dat zelf vorig jaar tijdens een van de momenten waarop de namen werden gelezen. De jonge

vrouw die aan de beurt was stokte bij het voorlezen. De tranen maakten het verder lezen even niet mogelijk. En op dat moment voelden we allemaal hoe terecht die tranen waren. We werden er door haar opeens weer heel direct bij bepaald dat het sterven van vluchtende mensen niet iets is om aan te wennen. Er spelen zich verschrikkelijke drama's zich af in bootjes, bij grenshekken, in de droge woestijn. Jongens, vrouwen, baby's, meisjes, mannen. Vaak weten we hun naam niet eens, en kunnen we alleen maar een schatting van de leeftijd noemen en de plaats waar ze werden gevonden.

'Bij het horen van berichten over vluchtelingen moet ik altijd aan onze kinderen en kleinkinderen denken. Stel dat zij moeten vluchten... Dan hoop ik dat er ook mensen zullen zijn die zich om hen bekommeren en voor hen bidden,' aldus een van de deelnemers aan de wake.

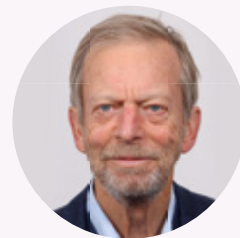

**wake voor
vluchtelingen**

Van 14 op 15 juni 2025: Nacht van de Vluchteling

Doe mee aan de 24-uurs-wake en kom ook een uurtje (of langer) meehelpen als schakel in de estafette-wake van 24 uur. Waak mee om het Licht brandend te houden!

Wake voor Vluchtelingen, 14 juni 12.00 uur - 15 juni 12.00 uur, Johanneskerk, Westsingel Amersfoort.

Uit de veelheid van geluiden...

Stemmen uit nabije media

Oorspronkelijk was het **Nederlands Dagblad** verbonden met de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt, maar sinds 1992 verschijnt het los daarvan. 'Christelijk betrokken' luidt nu de ondertitel van het ND en voor het overige is het vooral een onafhankelijk journalistiek product. Al tien jaar is RK theoloog en Rome-correspondent Hendro Munsterman verbonden aan het ND. Elke dinsdag en vrijdag duidt hij de katholieke actualiteit in zijn gratis digitale nieuwsbrief '**ND Katholiek**'. Vijf dagen voor het conclaaf, op 2 mei, gaf Munsterman in Nieuwsbrief 583 zijn lijstje van zeven *Papabili*, kardinalen die volgens hem in aanmerking kwamen om tot Paus te worden gekozen. Munsterman maakte zijn reputatie van best ingevoerde Vaticaankenner geheel waar, want nummer 1 op zijn lijst stond de man die op 8 mei op het balkon verscheen als Paus Leo XIV: Robert Francis Prevost (69). Uit zijn vooruitziende omschrijving: *Er bestaat een ongeschreven regel dat Amerikanen geen paus kunnen worden. Maar de in Chicago geboren Robert Prevost is de minst Amerikaanse Amerikaan van de tien pauskiezers uit de VS. Zijn vader is Frans, zijn moeder Italiaans en hij heeft langer in Latijns-Amerika en Rome gewoond dan in zijn eigen land.*

Bovendien: misschien is het in Trump-tijden wel handig om in het Vaticaan iemand te hebben die met de Amerikaanse president 'op ooghoogte' kan praten. (...) Prevost is discreet, heeft leiderschapservaring en is een gematigde kandidaat, die het synodaal proces van paus Franciscus ondersteunde, maar ook de steun van een deel van de conservatieven kan verwerven door de rust die hij uitstraalt.

Het jaarthema van **Speling**, het drie-maandelijks tijdschrift voor bezinning, is gewijd aan 'de wijsheid van het lichaam'. Het maartnummer gaat over 'eten en drinken'. In vijftien artikelen wordt het thema van alle kanten belicht, waaronder ook aandacht voor spiritualiteit en mystiek, een kunstbeschuwing, een interview, een filmrecensie en schrift-uitleg. Theoloog en pastor-therapeut Philip Troost vertelt onder de titel 'Lichamelijkheid is onze zinswijze' hoe we langzamerhand loskomen van de platonische scheiding van lichaam en geest. Maar nog steeds "(...) kan het lichaam op weinig belangstelling

rekenen wanneer het gaat om psychosociale gezondheid en het spirituele leven (...), terwijl het in het ziekenhuis juist andersom is. Daar wordt het lichaam 'dingmatig' benaderd, met weinig of geen aandacht voor hoezeer het lichamelijke vervlochten is met de geestelijke en psychosociale aspecten." Toch hebben we het dualistische schema ondertussen grotendeels verlaten. "Het alleen maar objectiveren van het lichaam was niet vol te houden om de eenvoudige reden dat het in strijd is met de menselijke ervaring. Naast dat ik een lichaam heb voel ik dat ik mijn lichaam ook *bén*." (...) "Mijn verhouding tot de wereld, zowel mijn binnenwereld als buitenwereld, doe ik *primair* lichamelijk. (...) Met '*primair*' bedoel ik dat de lichamelijke ervaring een directere verhouding tot de werkelijkheid laat zien. (...) Deze autonome directheid van het lichaam is een scheppingsgegeven en daarmee wezenlijk voor een christelijk mensbeeld."

In het meinumner van **#protestant**, vakblad voor werkers in de Protestantse Kerk, vinden we een gesprek met Peter Verhoeff, classispredikant in Noord-Holland. Hij vertelt waar de

veelal kleine gemeenten van wakker liggen: "...verantwoordelijkheid dragen, vaak al heel lang, en niemand hebben om het stokje aan over te dragen." En waar lig je zelf wakker van? "Ik lig er niet van wakker, het vraagt wel de meeste aandacht. Onlangs bezocht ik een bijeenkomst van de werk gemeenschap van predikanten, kerkelijk werkers en pioniers. Een aantal van hen gaf aan te ervaren op een zinkend schip te zitten. Als je alleen naar aantallen kijkt, is dat zo. Ik heb die ervaring ook gehad, maar ben erdoorheen gekomen door de ontdekking: dit is niet waar het om gaat. We zijn geen kerk omdat we een succes willen zijn, we zijn een kerk omdat Jezus ons gevraagd heeft om dat te zijn. We doen de dingen die we doen omdat dat de goede dingen zijn om te doen."

Het aprilnummer van **AdRem**, Remonstrants tijdschrift, is voor een groot deel gewijd aan poëzie. In een interview wordt 'dichter van dienst' Ingrid de Bonth, gemeentelid in Den Haag, voorgesteld. "Als er iets is in mij dat soms echt schreeuwt om uitgedrukt te worden, dat is het geloof. Poëzie is

een manier om mijn worstelingen met geloof, maar ook om de door mij ervaren vonken van heelheid, tot uitdrukking te brengen. Geloof is een irrationeel weten. Het wil uitgedrukt worden. Het zoekende van poëzie helpt te voorkomen dat je jezelf vastzet, dat je zegt zo is het. De afgelopen jaren zijn bepaald niet onbezorgd geweest, er was ook veel verdriet. Poëzie is net als vroeger een belangrijke uitlaatklep voor me. Ik kan soms de neiging hebben om in de modus van (...) projectmanager te schieten. (...) Die controle is natuurlijk schijn, mijn gevoel haalt me dan in, het baant zich een weg door mijn hart en mijn ziel en dan komt het eruit in de vorm van poëzie. Soms heel onverwacht, soms pas veel later. Ik ervaar op zulke momenten dat er een mysterieuze bron is waaruit die gedichten opwellen. Ik noem die bron voorzichtig God."

De podcast **Goed Beter Best** gaat al zijn vierde seizoen in. In deze podcast van *Move Community* gaan de katholieke Paul, de evangelische Godwin en de protestantse Henk-Jan op zoek naar het goede, betere, maar vooral ook beste leven. Met gasten als Jandino Asporaat, Kees van der Staaij en zangeres Eline Bakker gaan ze actief op zoek naar antwoorden. Te vinden via Spotify, Youtube of via <https://move.community.nl/goedbeterbest/>.

In het maartnummer van Vierklank schreef Riemke Leusink over de achtergrond van het bijzondere schilderij **De Kerkmeesters** in de Sint-Joriskerk, geschilderd door Gerrit van Stellingwerff in 1657, dat nodig gerestaureerd moet worden. Zie het recente *Twee-minuten-filmpje* dat duidelijk maakt waarom een donatie hard nodig is. <https://www.voordekunst.nl/projecten/19195-concordia-1>

Stadsdominee/ Amersfoortse Zwaan

Wat vult de ruimte van jouw huis?

Een mooie vraag op weg naar Pinksteren. Het gaat niet om de tafels, de stoelen, de schilderijen aan de muur, of de rommel in de hoek. Misschien wel een beetje, want ook deze vertellen hun verhaal. Maar het gaat om meer. Welke geest waait er? Wat leeft er binnen in je huis?

Ons lichaam zou je ook als zo'n huis kunnen zien. En dan komt de vraag dichterbij. Wat vult de ruimte van je huis? Soms voelen wij ons leeg en zijn we uitgeblust.

Dan hebben we te hard gelopen, te lang achter elkaar ons ingezet en uitgedeeld aan anderen, geen acht geslagen op ons eigen lijf, geen zorg gehad voor onze eigen ziel. Dan kan het gebeuren, dat het vuur, de vonk er langzaam uit gaat.

Soms wordt het leger, stiller of killer in ons leven met anderen. In de tussenruimte die er is tussen jou en je naasten. Hetzelfde gebeurt in de ruimte van de wereld. Er zijn geesten die verwijdering teweegbrengen. Hoe onderscheid je wat verbindend is en wat polariseert? Hoe ga je om met verschillen?

Er zijn mensen nodig met passie, die warmlopen voor een droom, die vonken licht blijven delen waar het donker is. Die het goede zoeken waar het kwade aan kracht toeneemt. Die moedig zijn om op te staan en in gesprek te gaan. Ook en juist met wie anders denken, anders doen. Met Pinksteren openen we ons daarvoor. Voor inspiratie. Geestkracht. Om tegen de stroom in meer zachtheid en verbondenheid te laten groeien, in ons huis, in het huis van onze wereld.

Zaterdag 7 juni In gesprek 16.00-

17.00 uur. Wat vult de ruimte van jouw huis? Welke wind waait er? Wat bezet je en waar verlang je naar? Welkom om over deze vraag in gesprek te gaan en elkaar te ontmoeten.

Zondag 8 juni Pinksterviering 10.30 uur.

Welkom om het feest van Pinksteren te vieren, met verhaal, muziek en zang.

Zaterdag 14 juni Muziek na de markt

16.00-17.00 uur. Vocaal Ensemble Voxtet komt weer zingen in de Zwaan! Het ensemble bestaat uit acht zangers (vier vrouwen, vier mannen) die thuis zijn in een repertoire van de vroege barok tot close harmony en spirituals. Sopraan Lydia Liefing is muzikaal leider van het ensemble.

Zaterdag 21 juni 16.00-17.00 uur: Ruimte voor de ziel

In het dagelijks leven komt er veel op ons af. We worden voortdurend aangesproken, uitgenodigd en gevuld. Zoek je verstillings, verdieping en verbinding? Dan kan mediteren je daarbij helpen. In de christelijke traditie is mediteren, net als in andere tradities, verbonden met stil worden, inkeren.

Fresco Pinksteren
(geschilderd 1304-
1306) van Giotto

Stadsdominee

Ds. Marleen Kool
info@stadsdominee.nl
www.stadsdominee.nl
www.amersfoortsezwaan.nl

Amersfoortse Zwaan

Langestraat 61

Rekeningnummer

NL 88 INGB 0009 2253 67 t.n.v.
Stadsdominee PGA

Voorzitter kerkenraadscommissie

Corrie Buitendijk
(033) 465 01 18
buitendijk.corrie@gmail.com

Elke woensdag van 9.00 tot 9.30 uur
Stiltemeditatie in de Sint Joriskerk. Een
half uur onder de hoge gewelven in de
stille kerk, tijd voor je eigen gedachten en
gebeden. Vooraf opgeven is niet nodig.

Je binnenkamer ingaan. In de Zwaan
mediteren we deze zaterdag om 16.00
uur op Ignatiaanse wijze aan de hand
van een bijbelverhaal. Het is Ignatiaans
om het verhaal als ontmoetingsplaats
te zien, waar je met al je (innerlijke)
zintuigen welkom bent. Deze meditatie
is onder leiding van de stadsdominee.

Zaterdag 28 juni 16.00-17.00 uur is de
laatste viering voor de zomer.

Adventkerk

Ds. Wim Bos schrijft elke Vierklank een korte overdenking bij een beeld dat een van de tieners van de Adventkerk bij het Bible journalen op zondagavond maakte.

Vreemdeling

Op de afbeelding zie ik een mandje tussen het riet langs de oever van de Nijl. In dat mandje een klein kind. Mozes, luidt zijn naam, uit het water gevist. Geadopteerd door de dochter van de machtigste man van Egypte. Later gevlucht naar Midjan, waar hij opgenomen wordt in het gezin van Jethro. Wat een leven! Typisch het leven van een vluchteling, asielzoeker en dus vreemdeling. Een leven dat zoveel mensen leiden, ook vandaag nog. Dat vreemdeling zijn heeft Mozes' leven zo sterk bepaald, dat hij het meegeeft in de naam van zijn oudste zoon Gersom, 'Ik ben een vreemdeling geworden,' (Ex. 2: 22).

In tegenstelling tot veel anderen is deze vreemdeling voor ons geen onbekende gebleven. In het

vlammende riet zie ik ook de brandende doornstruik, waar deze Mozes later zijn roeping ontving bevrijder van Israël te worden. Vuur dat brandde op de Sinai, waar het volk Israël de regels ten leven ontving. Een gebeurtenis waaraan gedacht wordt op het Joodse Pinksterfeest. Vlammen als teken van de Geest die ons de gaven geeft vreemdelingen een thuis te geven.

ds. Wim Bos

Adventkerk

Ringweg Kruiskamp 74

(033) 472 00 31

Predikant

Vacant

Kerkelijk werker

Arnoud Looijen

arnoudlooijen@adventkerk.nl

Scriba

Gert Simons

(06) 51 44 10 43, scriba@adventkerk.nl

Bankrekening

NL 59 INGB 0001 632 147

Kopij wijkberichten

Annemarie Stoffer-Brink & Anne Strijker,

vierklank@adventkerk.nl

Website

www.adventkerk.nl

Biblejournaling Exodus 2:10 door Eline

Onzichtbaar werk in onze gemeente

'Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus.' (1 Kor. 12:12) Een groot aantal van ons zet zich op uiteenlopende manieren in voor de opbouw van onze gemeente. Van vele belangrijke schakels zijn we ons helemaal niet zo bewust. De werker in de kerk die deze maand voor het voetlicht komt is Aron Bos, één van de lectoren.

Wat is jouw taak?

Ik ben nu al ongeveer een jaar lector in de Adventkerk. Het is mijn taak om het Woord van God over te brengen aan de gemeente voordat de dominee erover gaat vertellen. Ik vind het heel leuk om te doen.

Wat vind je mooi aan wat je doet?

Ik was de eerste lector die zo jong was. Op mijn twaalfde begon ik met de Bijbellezingen tijdens de dienst. Dat maakt het gelijk al bijzonder. Voordat ik moet lezen in de kerk, oefen ik de tekst altijd een paar keer hardop. Op die manier kan ik het beter voorlezen aan de mensen. Ik vind het fijn als zij het goed begrijpen. Het is ook mooi om iets te doen als vrijwilliger, ook al ben ik nog best jong. Je bent samen kerk en daar mogen ook wij als jongeren onze bijdrage aan leveren. Ik ben heel blij met de vele mooie reacties die ik kreeg nadat ik voor de eerste keer moest lezen. Dat is voor mij een motivatie om hiermee door te gaan. Heel fijn als mensen het waarderen! En elke keer als ik daarvoor in de kerk sta wordt het een beetje minder spannend.

Bergkerk

Licht van herinnering

In het park op het Borneoplein is 19 mei 2025 een herdenkingsmonument onthuld ter herinnering aan de 360 Joodse mannen, vrouwen en kinderen uit Amersfoort die tijdens de WOII zijn omgebracht in de vernietigingskampen. Het monument 'Licht van herinnering' bestaat uit 360 lichtobjecten, in de vorm van een kubus, het formaat van de herdenkingsstenen die in de stoep liggen voor de woningen waar Joodse Amersfoorters en verzetsstrijders het laatst woonden. De lichtobjecten hebben verschillende afmetingen, die zich verhouden tot de gemiddelde lengtes van mensen. Elk lichtobject staat symbool voor één van de slachtoffers. Voor ieder slachtoffer brandt op de datum van overlijden en de avond ervoor een licht. In de vijver plaatsen we een spiegelenze zuil. Het licht van deze zuil brandt constant. www.joodsmonumentamersfoort.nl

Pinksteren

Pinksteren - afgeleid van het Griekse pentekoste, de vijftigste - is de voltooiing van de Paastijd. En daarmee is Pinksteren ook feest van verstaanbaarheid en communicatie, want het gaat op Pinksteren om de vertaling van Pasen, bevrijdend leven en laten leven. De liturgische kleur van Pinksteren is dan ook rood, de kleur van het vuur, teken

van geestdrift en aanstekelijke liefde. Van oorsprong is Pinksteren een oogstfeest, verbonden met het Joodse Wekenfeest, de gave van de Thora op de berg Sinaï. In het verhaal van Pinksteren, Handelingen 2, verbonden met de gave van de Geest, 'ruach' adem, wind. "Uw adem vernieuwt het gezicht van de aarde" (Ps.104). We kunnen wel wat adem gebruiken.

House of Joy Amersfoort viert feest op 14 juni

Op zaterdag 14 juni is het feest bij House of Joy aan de Barchman Wuytsterstraat 51. Met een Hollandse Kermis van 14.00-17.00 uur wordt het duizend dagen bestaan van House of Joy Amersfoort gevierd. U bent van harte welkom dit jubileum met de bewoners van het AZC te vieren. House of Joy is als een buurthuis voor bewoners van het asielzoekerscentrum (azc).

Dinsdag 24 juni Bergkerklunch

Iedere maand is er dezelfde opzet: lekkere soep, smakelijk eten en fijne gesprekken. Op 24 juni is iedereen weer van harte welkom! 12.15 uur inloop, om 12.30 uur aanvang lunch. Graag aanmelden bij Jacqueline van der Beek, jvanderbeek74@gmail.com of 06-14944880.

Bergkerk

Dr. A. Kuyperslaan 2, 3818 JC Amersfoort
(033) 461 79 17
www.bergkerk.nl

Predikant

Ds. J. van Baardwijk
(06) 83 95 10 74 (te bereiken ma t/m vr van 9.00 - 9.30 en 18.00 - 18.30 uur)
predikant@bergkerk.nl

Beheerders/verhuur

Annemarie van den Biezenbos/Margriet Telgenhof, beheerder@bergkerk.nl

Meldpunt Pastoraat

(06) 19 94 51 39, pastoraat@bergkerk.nl

Scribaat

Dhr. W. T. Peuscher
scribaat@bergkerk.nl

Penningmeester

Dhr. B. de Vries
penningmeester@bergkerk.nl
NL22 INGB 0000 5259 46

Diakonie

NL25 TRIO 0320 8807 29

Bach op de Berg

Zondag 27 juli, 20.00-21.15 uur, Bergkerk. Bach Gearrangeerd, met muzikale hertaling voor instrumenten van nu. Leden en vrienden van de Bergkerk, instrumentaal en vocaal, o.l.v. Cees-Willem van Vliet. Het is de avond voor 28 juli waarop zijn 275e sterfdag wordt herdacht. Bij goed weer zullen we na afloop in de tuin het glas heffen op zijn muziek die doorleeft.

Chauffeurs gevraagd

In het weekend van 20-22 juni organiseert Stichting Gave weer een 'Moeder en kind'-weekend voor alleenstaande moeders en hun kinderen die op een azc wonen. We zoeken chauffeurs die vier moeders met hun kinderen vrijdagmiddag 20 juni om 16.00 uur van het azc naar Lage Vuursche willen brengen en mensen die hen op zondagmiddag 22 juni om 15.00 uur van Lage Vuursche willen terugbrengen naar het azc. Graag een mailtje naar Marijke Visser, marvis17@outlook.com.

Het Brandpunt

Het Brandpunt

Laan naar Emiclaer 101
3823 EG Amersfoort

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Berthe van Soest
Berthe.van.soest@hetbrandpunt.net

RK pastor

Josephine van Pampus
Josephine.van.pampus@hetbrandpunt.net

Secretaris Oecumenische Wijkraad

Frank Lether
secretaris.owr@hetbrandpunt.net

Voor aandacht en contact

Willemien Kamphuis, (033) 456 55 15 of
(06) 41 74 09 91

Koster en kerkverhuur

Kees van Dijke
koster@hetbrandpunt.net

Rekeningnummer

NL34RABO00123051800 t.n.v. PG Hoogland/
Amersfoort-N Het Brandpunt

Het oecumenisch hart van Mieke Keizer

Dat er bij Mieke Keizer een oecumenisch hart klopt, is niet verwonderlijk. Mieke komt uit een vrij streng gereformeerd gezin. Haar man Joost is van huis uit katholiek. Ondanks tegenslagen is hun geloof en vertrouwen gegroeid.

Het is nog steeds een mooi verhaal, vindt Mieke. Hoe zij bij Het Brandpunt betrokken raakte. Het begon zo'n 35 jaar geleden toen Mieke op vakantie op Ameland in Hollum naar de zondagsviering ging. Gastpredikant was Jos van Oord en die maakte indruk op de jonge Mieke: "Ik dacht. Zo'n voorganger zou ik ook wel in mijn eigen kerk willen".

Zo'n vijf jaar later wordt die gedachte werkelijkheid. Via de muziek heeft ze Joost ontmoet (Mieke is fluitist, Joost speelt trompet). Ze komen te wonen in Kattenbroek en zijn op zoek naar een kerkelijk thuis. Mieke ontdekt dat Jos van Oord als predikant is begonnen bij wat je de voorloper van het huidige Brandpunt zou kunnen noemen. In de toen nieuwe wijk kerkten men in de

school. Vanaf dit prille begin zijn Mieke en Joost lid van het Brandpunt. Ze zijn in 1995 in het splinternieuwe gebouw getrouwd.

Mieke vertelt dat ze toen vooral kerkgangers waren en niet heel actief waren. Na het vertrek van Jos van Oord zijn ze een even zoekend en nemen wat afstand. Later groeit de betrokkenheid en het kerkbezoek weer. Dan komt in 2019 hun dochter Lotte te overlijden. Mieke en Joost merkten toen wat het betekent om gedragen te worden door de gemeenschap waar je deel van uitmaakt. "Het is een onbeschrijfelijk gevoel. De aandacht, de gesprekken en de kaartjes uit de gemeenschap, maakten het verschil toen. Ze droegen ons".

De betrokkenheid groeit verder. Ze gaan meer doen; het is niet meer alleen muzikale begeleiding. Mieke wordt lid van de Commissie Vieringen. Dat vergaderen was wel heel erg wennen maar ze voelt dat ze er wel haar plek zit. Joost wordt medeoprichter van MUCOBRA (Muziek Commissie Brandpunt). Juist in de tijd dat Het Brandpunt

op zijn grondvesten schudt, als het RK bisdom de samenwerking opzegt. Het oecumenisch fundament dat in 30 jaar is opgebouwd, blijkt sterk genoeg.

"Vertrouwen houden. Vertrouwen in God, vertrouwen in jezelf", dat is waar het om draait volgens Mieke. "We zijn niet meer de hele grote energieke club van het begin, in een nieuwe, jonge wijk. Dat is niet meer. Maar er is nu misschien wel meer ruimte voor een goed gesprek, voor ontmoeting en reflectie. Het is nog steeds heel waardevol en verrijkend om samen kerk te zijn. Protestant en katholiek. We leren zoveel van elkaar. En wat mij betreft staat de deur ook open voor andere religies. Vertrouwen houden in de ander en interesse tonen in elkaar, en af en toe uit je comfortzone stappen, dat is het hart van de oecumene".

De Bron

Achter de schermen

De kookgroep van De Bron verzorgt iedere maand van september t/m mei een maaltijd. Gasten eten een vers bereid driegangenmenu voor een prijs waarvoor je nog geen kant-en-klaarmaaltijd kunt kopen. Wie zijn de drijvende krachten hierachter?

Naast Nel van Heiningen doen Elly Boon, Jantien van Ieperen, Joke Nederkoorn, Jet Kasperts, Mia Drenth, Gerrie Steenwijk, Madelon de Koning en Hans Garritsen mee. De enige man in het gezelschap doet de afwas, de anderen koken. Nel doet altijd de boodschappen. Nel: "Ik haal alles op de fiets. Meestal hebben we op zondag na de kerkdienst even met de groep overleg wat het menu gaat worden. Ik haal dan op maandag en dinsdag de boodschappen." Het menu is meestal 'Hollandse pot'. Vlees, groenten en aardappelen, maar vaak voorafgegaan door soep en natuurlijk een toetje na. Alles wordt in de keuken van kerk gemaakt, daar is een fornuis met vier pitten en een oven. Nel heeft heel wat recepten. In de loop der jaren heeft de kookgroep ook aardig wat keukengerei aangeschaft.

De kookgroep is ooit ontstaan op verzoek van een gemeentelid die het niet fijn vond om alleen te eten. En ook nu is het samen eten een belangrijk aspect. Nel: "De mensen zeggen altijd dat het lekker is en zo gezellig. Ze zijn blij dat ze niet alleen thuis hoeven te eten." De mensen die aanschuiven voelen zich al snel opgenomen. De maaltijden van De Bron zijn een mooi teken van 'samen kerk zijn', of je nu kerkelijk bent of niet. In de afgelopen twintig jaar groeide het aantal mensen dat graag naar de maandelijkse maaltijden kwam. Sinds coronatijd werd het aantal naar beneden bijgesteld. Meestal zijn er vier tafels van acht personen. Mensen kunnen zich tot een paar dagen voor de maaltijd nog opgeven, maar velen tekenen gelijk na afloop alweer voor de maand erna. Nel: "Daarmee houden we het ook behapbaar voor ons en gelukkig hoeven

we eigenlijk nooit iemand teleur te stellen." Per keer zijn er vier kooksters. De een is verantwoordelijk voor de soep, de ander voor het vlees en zo worden de taken verdeeld. Koken voor 32 mensen is heel wat werk. Nel: "Er komen mensen van De Bron zelf, maar ook van buiten de kerk. We hebben baby's gehad en honderdjarigen. Een tijd lang kwam een meisje van twaalf mee met haar oma." De maaltijd wordt altijd met gebed of een gedicht begonnen en vaak afgesloten met een lied. De laatste maaltijd van het seizoen, in mei, is het meest feestelijk. Nel: "Vroeger maakten we een koud buffet, maar nu maken we het onszelf wat makkelijker. Die laatste avond voor de zomerstop koken we niet zelf, maar laten we het eten bezorgen in de kerk."

In de meivakantie organiseerden Rein en Connie van der Zwan een gemeentereis naar Bijbelse plaatsen in Turkije.

Gemeentereis

De reis ging o.a. naar het huisje van Maria, de heilige stad Efeze, Afrodiasias en Laodicea. Naast het bezoeken van tempels, kerken en moskeeën, deelden de 26 reisgenoten het eten en veel gezelligheid met elkaar. In Troas hield dominee Van der Zwan een korte viering met Avondmaal. In Istanboel bezochten ze de Aya Sofia Moskee, de Blauwe Moskee, de Cisternen, de Grand Bazar, de Kariye kerk, het Topkapipaleis en maakten ze een mooie boottocht op de Bosporus.

De Bron

Vogelplein 1

(033) 472 81 67, b.g.g. M. de Koning

Koster en beheer/verhuur

Mw. M. de Koning

(033) 475 99 41 / (06) 36 20 86 62

koster@debronomersfoort.nl

Predikant

ds. R.G. van der Zwan

(033) 475 51 58 / (06) 30 42 46 13

predikant@debronomersfoort.nl

Scriba/contactadres

scriba@debronomersfoort.nl

Wijkkas

NL05INGB0005 0407 29 t.n.v. De Bron

Internet

www.debronomersfoort.nl

De Brug

We kijken uit naar zondag 6 juli, want op deze dag vindt de bevestigings- en intrededienst plaats van onze nieuwe wijkpredikant dominee Jaap van der Windt! Na bijna twee jaar vacant te zijn geweest, is het dan zover. De voorbereidingen zijn al in volle gang en we hopen Jaap en zijn echtgenote Ingeborg een warm welkom in Amersfoort te heten en dat ze zich snel thuis mogen voelen in De Brug.

Naast alle voorbereidingen en aandachts-punten rond het beroepings- en intredewerk hebben we de afgelopen tijd binnen de kerkenraad het gesprek gevoerd rond pastoraat en missionair. Er gebeurt veel, op beide vlakken. We zien veel verbindingen gelegd worden, zowel binnen de wijkgemeente (bijv. via de wijkontmoetingen en activiteiten rond het ouderenpastoraat), als binnen de wijk. Hiermee kunnen we ons verlangen om zorg te dragen voor elkaar, om de dialoog met elkaar te voeren over wat ons ten diepste van binnen bezighoudt en om de mensen in de wijk te vertellen over Hem handen en voeten geven. We zijn blij met alle mensen die hieraan op hun manier een steentje bijdragen.

Leendert Kok, voorzitter kerkenraad

Wie is mijn naaste?

Een aantal jaar geleden werd door bekende mensen de Nashvilleverklaring ondertekend, waarbij een christelijk traditionele kijk op het huwelijk werd onderschreven. Er kwam nogal wat reactie op. Rikkert Zuiderveld schreef toen een variant op de parabel van de barmhartige Samaritaan waarbij hij de mens die niet binnen het geijkte hokje valt bemoedigde. Hij kon rekenen op veel steun. Maar vaker nog komt het naast de buitenstaander of vreemdeling staan met een prijs. Of dat nu is de Samaritaan, die de kans liep zelf overvallen te worden door struikrovers, de Open Hof in Kampen die kerkasiel biedt aan de familie Babayants en blij moet geven van een lange adem, het individu of de organisatie die het durft

op te nemen voor Joodse medelanders en eenzaam komt te staan, of die taalcoach die een allochtone vrouw Nederlands wil leren, maar met regelmaat alleen zit omdat ze niet komt opdagen.

Het is zoveel malen eenvoudiger je te voegen bij populaire mensen, of je bezig te houden met hippe onderwerpen.

Dat levert snelle erkenning en succes op. En toch zit er in jezelf kwetsbaar opstellen een rijkdom verborgen. Ongeziene goede daden worden op aarde niet met gejuich ontvangen, maar wel in de hemel. Daar worden ze opgemerkt en onthouden. 'En de Koning zal antwoorden: wat je voor je minste broeder hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan.'

Ds. Susanne van der Sluijs

In mei heeft een lunch met ouderen in de gemeente plaatsgevonden. Het was fijn om elkaar te ontmoeten, bij te praten en te genieten van de maaltijd, met dank aan het team dat deze activiteit mogelijk heeft gemaakt. Voor herhaling vatbaar.

De Brug

Schuilburgerweg 2
(033) 472 51 09

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Ds. Susanne van der Sluijs
susannevandersluijs@debrugamersfoort.nl

Verhuur en beheerder

verhuur@debrugamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@debrugamersfoort.nl

Scriba

scriba@debrugamersfoort.nl

Wijkkas

NL09 INGB 0000 6423 86 t.n.v.
wijkgemeente De Brug

Diaconie

NL40 INGB 0005 0360 25 t.n.v.
Diaconie De Brug

Ledenadministratie

(06) 49 84 26 31 of
ledenadministratie@debrugamersfoort.nl

Kerkebalans

kerkebalans@debrugamersfoort.nl

Autodienst

autodienst@debrugamersfoort.nl

Voor overige adressen en informatie kunt u terecht op de website van De Brug
www.debrugamersfoort.nl

Zaterdag 17 mei werd weer Sam's Kledingactie gehouden.

Emmaüskerk

Betekenis van de afbeelding van de paaskaars

Tijdens de viering op Stille Zaterdag is onze nieuwe paaskaars binnen gedragen, een mooie kaars met een bijzondere afbeelding. We zien hierop vier gestileerde mensfiguren, een kruis, een anker en een golvende lijn. De vier figuren symboliseren mensen uit alle windstreken, iedereen hoort erbij! Met elkaar zijn ze op weg, een pelgrimstocht. Ze houden elkaar hierbij vast, wat wijst op solidariteit en zorg voor elkaar. De eerste figuur houdt zich daarbij vast aan het kruis. De onderliggende golvende lijn geeft aan dat de pelgrimstocht weleens in de storm terecht kan komen. Het kruis is echter aan de onderkant verbonden met het anker van de hoop!

Met deze paaskaars, die bij iedere viering branden mag, willen wij dit jaar onze weg vervolgen, elkaar vasthouden, maar vooral contact houden met het kruis en het anker!
Thea Lamberts

Terugblik 4 mei herdenking

Soesterkwartier

De jaarlijkse 4 mei herdenking in de Emmaüskerk werd in dit jaar van 'tachtig jaar vrijheid' opvallend goed bezocht. Bij de korte dienst waren zo'n honderd mensen aanwezig, waaronder veel kinderen en jongeren. Zoals altijd was de bijeenkomst voorbereid door een team uit de Keistadkerk, Bij Bosshardt, de Westerkerk en de Emmaüskerk. Dit jaar was het thema 'Vrede voor je stad'.

Een bijzondere en indrukwekkende bijdrage aan de bijeenkomst werd geleverd door enkele kinderen van basisschool 't Anker. In het kader van het project 'Oorlog in mijn buurt' hadden zij ouderen geïnterviewd die de oorlog hadden meegemaakt. Als 'erfgoeddragers' vertelden de kinderen hun verhalen verder. Zo klonk het verzetsverhaal van de opa en moeder van Louis en Rosalie uit de Palmstraat. En het verhaal van de Joodse Emmy Menko uit het Leusderkwartier, die als kleuter alleen moest onderduiken en haar ouders, broer en zus nooit meer terugzag.

Na de bijeenkomst in de kerk werden rozen en steentjes uitgereikt en werden er fakkels ontstoken. In stilte wandelden de aanwezigen naar het NS-gedenkteken bij de Wagenwerkplaats, waar de bloemen werden neergelegd en twee minuten stilte werd gehouden. Veel mensen maakten gebruik van de mogelijkheid om na de plechtigheid de Joodse begraafplaats aan de Soesterweg te bezoeken en daar volgens Joods gebruik een steentje neer te leggen.

Emmaüskerk

Noordewierweg 131, Post: Palmstraat 278,
3812 XM Amersfoort, (033) 461 39 37

Internet

www.emmauskerk-amersfoort.nl

Scriba

scriba@emmauskerk-amersfoort.nl

Predikant

ds. Anna Walsma
a.d.walsma@gmail.com
(06) 23 97 32 84

Pastoraal loket

Sierk de Bruin
(06) 86 13 82 92
sierkdebruin1954@gmail.com

Diaconaal werker

Gianni da Costa
giannidacosta@pkn-amersfoort.nl
(06) 16 25 19 95

Bankrekening

NL97INGB0008001259 t.n.v. Emmaüskerk
Protestantse Gemeente

We kijken terug op een mooie en waardige herdenking, die dankzij de inzet van alle vrijwilligers soepel verlopen is.
ds. Anna Walsma

Sam's Kledingactie

Afgelopen zaterdag 17 mei vond de kledinginzamelingsactie van Sam's Kledingactie plaats. Onder het genot van een kop koffie en goede gesprekken werd er volop kleding gebracht. Het resultaat? Maar liefst 62 zakken met kleding zijn er bij de kerk afgeleverd. Dank voor het brengen van de zakken kleding. We hebben hiermee een bijdrage geleverd aan het Liliane Fonds en Stichting Leergeld, allebei doelen, waarbij het om kinderen gaat!
Robert Kordes

Fonteinkerk

Uit de kerkenraad

Bij de vergadering van 22 mei was classispredikant Trinette Verhoeven te gast. Zij sprak met de kerkenraad over geloof en over de vragen die daaruit voortvloeien. Het gesprek ging ook over wat de kerk voor je betekent. Concreet: wat gaat er goed, waar heb je zorgen over en hoe kijk je naar de toekomst?

Verder kwam aan de orde wat de classis voor ons als Fonteinkerk kan betekenen, o.a. in het proces rondom de Pleisterplaats. We kijken terug op een goed en opbouwend gesprek.

Op retraite naar Assisi

Bij de Fonteinkerk bestaat er al een langjarige traditie om met regelmaat naar Assisi te gaan. Dit jaar ging er in de meivakantie weer een groep met de trein naar Assisi om in de voetsporen van en door de ontmoeting met Franciscus en Clara van Assisi inspiratie op te doen. Een groep van diverse mensen uit verschillende kerkelijke gemeenten uit Amersfoort en Delft heeft een goede week gehad met elkaar. De retraite werd geleid door Neely de Ronde en Margriet Drent.

Ver-wonder-ing jaarthema Vorming door Ontmoeting (VDO) 2025/ 2026

Op vrijdag 12 september is er een Wees erbij Café met Bette Westra en Diederik van Essel: *In de geest van Martin Buber, Chassidische vertellingen en liedjes*. Op deze avond horen we hoe teksten van Martin Buber omgezet zijn in prachtige liedjes en liedjes, laat je verwonderen. Aanvang 20.00 uur.

Op vrijdag 10 oktober een Wees erbij Café: Commissie duurzaamheid organiseert i.s.m. VDO-team een avond over wie de *Herenboeren zijn en wat doen ze?* Ook alweer één en al verwondering. Aanvang: 20.00 uur.

Op woensdagmorgens 5, 12, 19 en 26 november, aanvang 10.00 uur, *leerhuis de Mare, over Maria en Mirjam*, o.l.v. Paul van der Harst, Dineke Houtman en Jan Roelof Nienhuis. Ook deze keer hebben zij weer een prachtig cahier gemaakt over het thema. Met verwondering kijken we ernaar, lezen en praten we erover.

Op dinsdagavond 11 november verzorgt Suzanne Biewinga (filosoof) een lezing over *'Ouder worden als ervaring'*. Wat zij ontdekt heeft in gesprek met ouderen, laat ze op deze avond horen en dat is wonderbaarlijk. Aanvang 20.00 uur.

De Duurzame ruilbeurs op vrijdag 21 november: spullen (kleding, speelgoed en kerst artikelen) brengen en zaterdag 22 november gratis winkelen. Inmiddels een mooie traditie, en daarover verwonderen wij ons nog steeds vanwege de grote belangstelling.

Laat je op woensdagmiddag 3 december (13.30- 15.30 uur) verwonderen over je eigen creatieve talent o.l.v. Grady van den Bosch, kunstenaar, in deze creatieve workshop tijdens Advent, met het thema *'Opkomend Licht in de duisternis'*.

In deze Adventtijd in december ook weer avonden Dichter bij het Licht

Fonteinkerk

Robert Kochstraat 4, 3817 JM Amersfoort
(033) 461 49 95
www.fonteinkerk-amersfoort.nl

Koster

Fahmi Icho
(06) 42 02 84 36
fahmi.icho@hotmail.nl

Predikant

ds. Anna Walsma
a.d.walsma@gmail.com
(06) 23 97 32 84

Scriba

scriba@fonteinkerk-amersfoort.nl

Wijkdiaconie

NL08RABO0373710259

Wijkkas

NL59INGB0003814259

Verhuur/zaalreservering

Alleen via verhuur@fonteinkerk-amersfoort.nl

waarin Marco Last ons meeneemt in het lezen en luisteren naar gedichten over het komende Licht. Een wonder op zich. Data volgen.

Van harte welkom, nadere info volgt via de bekende posters, ontwerp van Dick Westerveld. Wij verwonderen ons elke keer weer over zijn creatieve talent!!

VDO-team: Heina van Beijnum, Mariëtte Christophe, Margriet Drent, Roeleke de Witte

De Hoeksteen

Hoopvol kerk-zijn

Deze week worden we elke morgen in alle vroegte gewekt door weer een vrachtwagen, die materialen aanlevert voor de verbouw van een huis in onze straat. Vorig jaar zijn de jonge bewoners er komen wonen en aanvankelijk lieten ze alles zoals het was. Het functioneerde nog best goed, dus er was geen directe reden om te vernieuwen. Maar nu gaat het dan toch gebeuren: het gasfornuis wordt vervangen door een inductie-kookplaat. De oude gaskachels maken plaats voor verwarming door middel van een warmtepompsysteem. De enkele ramen belanden in de container en HR++-ramen worden geïnstalleerd. Met al deze vernieuwingen maken de nieuwe bewoners het huis toekomst-bestendig.

Ineens trof me de vergelijking met de kerkelijke gemeente. Wat is er veel dat nog best goed functioneert. Er is betrokkenheid bij elkaar. Er is zorg voor het gebouw. Er is hart voor de diensten. Er is geloof en hoop voor de toekomst van de kerk. En toch vraagt kerk-zijn ook om eerlijke bezinning op toekomstbestendigheid en bereidheid de noodzakelijke stappen te zetten. Want we zijn niet primair kerk voor onszelf, maar om de Blijde Boodschap van het Evangelie te delen en beschikbaar te zijn voor waar God ons roept.

Met de bezinning op die vraag zijn we in verschillende verbanden bezig. Niet dat de situatie nu urgent is, maar wel omdat we graag willen dat De Hoeksteen ook in de toekomst een plaats van heil en zegen is voor alle generaties, dus ook die van de toekomst.

Ds. Lydia Kansen-Brasz

Wand in kerkzaal

De kerkzaal van De Hoeksteen eindigt voorin in een punt waar ook nog eens een groot raam in zit. Dit betekende dat een projectiescherm voor een beamer niet centraal in het midden kon worden aangebracht. Er werd jarenlang gebruikgemaakt van twee

schermen die aan de zijmuren waren aangebracht. Bij helder weer zorgde de lichtinval er vaak voor dat de projectie slecht leesbaar werd, zelfs met alle zonwering naar beneden. Om een projectiescherm midden onder het dak te krijgen was een stevige wand nodig. Deze wand mocht geen negatief effect hebben op de akoestiek in de kerkzaal. Op de foto, van 12 mei jl., is de wand te zien nadat de constructie, van houten balken en gipsplaten, gereed was gekomen. Het vak met "ribbels" in het middengedeelte van de wand heeft een akoestische functie en zal straks niet meer te zien zijn als de wand eenmaal bekleed is met doek. Het ontwerp en de bouw van de wand is door eigen gemeenteleden gedaan (de ontwerper Gabriël Imafidon en de bouwers, op de foto v.l.n.r.: Herman Koolstra, Peter v.d. Heuvel en Stijnco Woldendorp), waarmee veel kosten bespaard zijn. Voordat de wand geplaatst kon worden moest eerst het orgel van het podium naar de vloer van de kerkzaal worden verplaatst. Dit gebeurde in een snelle operatie midden

De Hoeksteen

Klaartje Donzepad 59

3813 PZ Amersfoort

Predikant

ds. Lydia Kansen-Brasz

lydiakansen@hoeksteenamersfoort.nl

(033) 737 0010

Voorzitter

Tjeerd Grünbauer

voorzitter@hoeksteenamersfoort.nl

Scriba

Ineke van Oosten

scriba@hoeksteenamersfoort.nl

Bankrekening

NL18ABNA0553217135

Website

www.hoeksteenamersfoort.nl

in de week. Achter de wand is nu een ruimte ontstaan, met uitzicht op de vijver. Er nog wordt nagedacht over een bestemming daarvan, bijvoorbeeld gebruik als stilleruimte.

Cor de Vette, wijkredactie

De Inham

Eritrese diensten in De Inham

Negen jaar geleden kwam Girmay Muhus naar Nederland. Nu is hij priester van de Eritrees-Orthodoxe Tewahdo Kerk. Sinds 2018 huren zij het kerkgebouw van De Inham. We spreken hem nadat hij aan het oefenen was met zingen. Girmay heeft eerder onder andere in Groningen gewoond. Van daaruit ging hij ieder weekend naar Rotterdam om kerkdiensten bij te wonen. Girmay was diaken en men vroeg hem om uitleg te geven over de Bijbel. De vraag nam toe en er kwamen twee keer per maand samenkomsten in Amersfoort. Toen Girmay een keer zijn kinderen naar het zwembad in Hoogland had gebracht, liep hij langs De Inham. Sindsdien is de Eritrese gemeenschap daar te gast. In het begin was het wennen voor de omwonenden, maar dat gaat inmiddels beter. De bezoekers van de diensten komen uit verschillende delen van het land.

Het is soms lastig om tradities en gewoonten uit Eritrea hier voort te zetten. Het liefst zouden zij ook op zondag hun diensten willen vieren, maar omdat dat meestal niet kan is voor de zaterdag gekozen. De Eritrees-Orthodoxe Kerk

heeft een eigen manier van vieren. Voordat de dienst begint wordt de ruimte anders ingedeeld. Er staan dan panelen met afbeeldingen en er staan minder stoelen in de ruimte. Als je in de kasten bij De Inham kijkt, dan zie je dat er nog meer attributen zijn die gebruikt worden tijdens de vieringen. Ze gebruiken dezelfde Bijbel als wij, maar dan in hun eigen taal. De diensten worden in twee delen gehouden, waarvan het eerste deel bestaat uit gebeden. Mensen zijn in de gelegenheid om op verschillende tijden te komen vieren. Er komen ook veel kinderen en jongeren naar de vieringen. Men brengt eten mee zodat er na de viering gezamenlijk gegeten kan worden.

Girmay krijgt veel vragen, ook van zijn kinderen, zoals 'Waarom is er carnaval?', 'Waarom vasten wij 55 in plaats van veertig dagen?', 'Waarom mogen we niet meedoen met het paasontbijt op school?' Zij vasten 55 dagen en hun vastentijd viel deze keer gelijk met die van ons. Dat gebeurt maar eens per zes jaar. Omdat zij aan het vasten waren konden de kinderen niet meedoen met

De Inham

Hamseweg 40
3828 AE Hoogland
(033) 480 51 25

Koster en verhuur

Henk Tornij
(06) 41 64 78 10
koster@inham.net

Predikant

ds. Martin Snaterse
martin.snaterse@inham.net

Secretaris

Arthur de Bruin
secretaris@inham.net

website

www.inham.net

Bankrekening

NL84 RABO 0123005892 Protestantse
Gemeente Hoogland/Amersfoort-Noord

Kopij wijkberichten

vierklank@inham.net

het paasontbijt. Met carnaval is het een beetje hetzelfde, het past niet binnen hun geloof, ze gaan ook niet kijken.

Het zijn begrijpelijke vragen, maar omdat Girmay de kinderen ook zoveel mogelijk wil meegeven van de Nederlandse cultuur waarin hij zich voortdurend verdiept, is dit niet altijd gemakkelijk uit te leggen. Na de vastentijd heeft Girmay de kinderen laten trakteren op school.

In hun thuisland is het de gewoonte om te slapen, op te staan en naar de kerk te gaan. De tijd maakt niet uit, want de kerk is de hele dag open. Het is een toekomstdroom om hier een eigen kerk te realiseren die de hele dag open is. Daar is geld voor nodig, wat moeilijk bij elkaar te krijgen is in deze tijden.

Girmay en zijn gemeente zijn dankbaar dat ze een plek hebben gevonden in De Inham. Het contact is goed en als mensen vragen hebben, wil hij die altijd beantwoorden.

Girmay Muhus in zijn priesterkleding

Nieuwe Kerk

Op weg naar de doop of belijdenis

Pasen vorig jaar gaven drie deelnemers van de Alphacursus hun geloofsgetuigenis. Dat was een prachtig moment voor hen en voor de gemeente. Dit jaar moeten we nog even geduld hebben voor weer zo'n hoopvol moment.

Op zondag 29 juni doet een aantal mensen belijdenis en zal worden gedoopt. Ze hebben deelgenomen aan een korte cursus geloofsverdieping. De groep bestond uit zestien deelnemers van negentien tot 61 jaar! Het schrijven van een geloofsbiografie maakte deel uit van het programma en dat leverde mooie één-op-ééngesprekken op. Niet iedereen van die groep besluit tot een volgende stap. Sommigen zijn daar nog niet aan toe of hebben meer kennis nodig. Anderen vinden het een persoonlijke kwestie en zien op tegen een publiek getuigenis of hebben als kind al vormsel ontvangen. Zo blijkt maar weer hoe divers de Nieuwe Kerk is. Na de zomer starten we met een nieuwe groep jongere deelnemers met een nieuwe cursus. We doen dat aan de hand van het boek *Levenslessen van Jezus, leren leven in Gods koninkrijk* van Bas van der Graaf. Er doen al vijf jongeren mee en wat helpt is dat we eerst samen eten. Als je mee wilt doen, geef je dan op bij jeugdoudering Eriek (eriekeknoek@nieuwekerkamersfoort.nl) of bij mij.

Ds. Gerard Kansen

Nieuwe Kerk

Leusderweg 110 Amersfoort
www.nieuwekerkamersfoort.nl

Predikant

ds. Gerard Kansen
(033) 737 00 10
gerardkansen@nieuwekerkamersfoort.nl

Scriba (contactpersoon kerkenraad)

scriba@nieuwekerkamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@nieuwekerkamersfoort.nl
of bij één van de ouderlingen

Verhuur

Marijke Buis (033) 461 48 57
beheer@nieuwekerkamersfoort.nl

Kopij voor Vierklank

vierklank@nieuwekerkamersfoort.nl

100 jaar Nieuwe Kerk: Vieren en Verbinden

Op zaterdag 14 juni staat een maaltijd met de buurt op het programma. Komt u ook met uw bureau? Zie de flyer voor meer informatie of mail naar proefdenieuwekerk@gmail.com.

Even voorstellen...

Elke maand stellen we iemand uit de Nieuwe Kerk voor, die achter de schermen een taak uitvoert. We leggen deze persoon drie vragen voor. Deze keer is de beurt aan **Philip van Essen**. Philip is 37 jaar jong en sinds 2023 aangesloten bij de Nieuwe Kerk. Hij is woonachtig in de mooie wijk Rustenburg, samen met zijn moeder, zijn broertje en hun hond. Philip helpt bij diverse activiteiten binnen de Nieuwe Kerk en steekt vaak zijn hand op als er een oproep voor helpers is. Graag stellen we Philip drie vragen:

1) Wat maakt jou vooral gelukkig of waarover ben je het meest blij?

Wat me het meest gelukkig en blij maakt is toch dat ik via het koken en

het helpen van mensen binnen de kerk en daarbuiten, mensen een leuke dag kan bezorgen. En het jaarlijkse oliebolle bakken tijdens de kerstmarkt! Altijd een superleuke dag.

2) Wat hoop je voor de Nieuwe Kerk met het oog op de toekomst?

Dat de kerk nog honderd jaar mag bestaan. En dat we als gemeenschap in deze kerk nog vele jaren een veilige omgeving mogen zijn voor iedereen, precies zoals ik dat ervaar.

3) Wat is voor jou het allerbelangrijkste in jouw geloofsleven?

Dit vind ik een moeilijke vraag, hier ben ik zelf nog niet zeker van. Na een Alphacursus en practicing the way

weet ik wél zeker dat opgeven geen optie is en dat God altijd bij je is. Daar hou ik me aan vast.

Philip geeft de pen graag door aan Annie Groenendijk. De redactie zal contact met haar opnemen!

Nijenstede

Herdenkingsavond in Nijenstede

Op woensdagavond 9 april zijn in de kapel van Nijenstede de bewoners herdacht die in de periode van een halfjaar zijn overleden. Zo samenkomen rondom alle dierbaren die gemist worden geeft een bijzonder en verstild karakter aan de avond. Bij iedere naam werd een kaarsje aangestoken. De avond werd gedragen door prachtige livemuziek van piano en zang door Wout en Jolanda van Veen. Een groot aantal familieleden, medebewoners, vrijwilligers en medewerkers van het huis waren aanwezig.

Ook bij de herdenkingsavond is er een levende betrokkenheid vanuit de Amersfoortse kerken. Kees

Hoogendoorn, oecumenisch pastor, was namens de kerken aanwezig en droeg twee zelfgeschreven gedichten voor.

Eén van de liederen die werden gezongen was een lied op een tekst van Huub Oosterhuis:

*Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.*

Met hartelijke groet,

*ds. Geke van Schuppen, geestelijk
verzorger Nijenstede*

Nijenstede

Andreaskapel, Heiligenbergerweg 84
(ingang Randenbroekerweg)

Geestelijk verzorger

Geke van Schuppen

Voorzitter kerkenraadscommissie

Bart van den Brink

bartvandenbrink@pkn-amersfoort.nl

Vrijwilligerscoördinator

Rob Schuitemaker

robschuitemaker@gmail.com

Penningmeester

Bert Blankenstijn

bert.blankenstijn@kpnmail.nl

NL96 RABO 0373 7488 33 t.n.v. CvK PG

Amersfoort inz. Andreaskapel Nijenstede

Protestantse wijkgemeente van bijzondere aard

Johanneskerk

De Johannes kerk gaat vol vertrouwen de toekomst in

Een nieuwe predikant is andere koek

Op 1 mei begon de nieuwe predikant Hannah Westerink in de Johanneskerk. Een leuk en voor iedereen ook een beetje een spannend moment, waarmee de beroepsprocedure werd afgerond. We begonnen zomer 2024 met het opstellen van een profielschets samen met de leden, en in januari koos de ledenvergadering voor Hannah Westerink. Daarna volgden praktische punten zoals alle formaliteiten die gangbaar zijn binnen de PKN en het vinden van huisvesting. Gelukkig kon de kerk een flat huren als dienstwoning. Hannah is nieuw in Amersfoort (ze komt uit Groningen) en de Johanneskerk is haar eerste gemeente. Dat stelde de kerkenraad voor de opdracht: hoe gaan wij haar helpen met zich thuis voelen in de stad en de gemeente? Er zijn allerlei tips op de site van de PKN, maar een goed inwerkprogramma is toch heel persoonlijk.

Bovendien, voor de huidige kerkenraad was het ook de eerste keer. We hebben allemaal ervaring op ons werk met een nieuw iemand inwerken, maar een predikant is toch andere koek. We zijn begonnen met twee kerkenraadsvergadering om zo onze werkwijze duidelijk te maken en te vertellen wat er speelt. We gaven haar een lijst met belangrijke namen en data waarop gespreksgroepen en werkgroepen zoals de diaconie en de werkgroep liturgie bij elkaar komen, zodat Hannah daarbij kan aansluiten. En een lijst met namen van sleutelfiguren in kerkelijk Amersfoort. De predikant heeft een mentor gekozen, een ervaren emeritus predikant. In ons eigen gemeenteblad is Hannah uitgebreid geïnterviewd.

De tijd zal leren of het proces goed was. Op 25 mei is zij ingezegend tijdens de intrededienst. De Johanneskerk heeft er alle vertrouwen in.

Laura van Rossum du Chattel, secretaris

Johanneskerk

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort

www.johanneskerk.nl

Beheer

Jan R. Nienhuis

jan.r.nienhuis@gmail.com

(06) 28 36 77 49

Predikant

ds. Hannah Westerink

(06) 30 50 65 54

hannahwesterink@hotmail.com

Secretaris

Laura van Rossum du Chattel

secretaris@johanneskerk.nl

Penningmeester

NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v.

Stichting Johanneskerk.

St. Joriskerk

De vreemdeling in ons midden

Jezus leert ons dat liefde en zorg geen grenzen kennen. In onze wijkgemeente ontmoeten we mensen met verschillende achtergronden, en juist daarin ligt onze roeping: liefhebben, verwelkomen en elkaar dienen. "Heb de vreemdeling lief als jezelf, want ook jullie waren vreemdelingen in Egypte." Leviticus 19:34. We mogen als gemeente een plek van gastvrijheid en verbondenheid zijn, waar iedereen zich thuis voelt.

Diensten rondom Hemelvaart en Pinksteren

Op Hemelvaartsdag gedenken we dat Christus naar de Vader ging. We hebben een ochtenddienst waarin dominee Schuurman uit Putten voorgaat. Met Pinksteren vieren we de komst van de Heilige Geest. Op Eerste Pinksterdag gaat in de ochtenddienst dominee Kamphuis uit Barneveld voor en in de avonddienst dominee Plaisier uit Amersfoort. Op Tweede Pinksterdag leidt proponent Blok uit Randwijk ons in de ochtenddienst.

Vanuit de kerkenraad

Onze scriba zal binnenkort verhuizen, waardoor een nieuwe moet worden gekozen. Hoewel er al een verkiezing was, kon de gekozen persoon het ambt na gebed en beraad niet aannemen. Begin juni komt de kerkenraad opnieuw bijeen om, geleid door Gods wijsheid, een nieuwe scriba te kiezen. We bidden en vertrouwen op de weg die de Heer wijst.

Vorbereidingen voor de komst van ds. Van Dam

Gemeenteleden werken achter de schermen hard aan de verbouwing en inrichting van de pastorie, zodat alles klaar is voor de komst van ds. Van Dam en zijn gezin. We kijken uit naar de intrededienst op 7 september 2025.

Belijdenis

Op zondagochtend 18 mei vierden we in de Joriskerk als gemeente een bijzonder moment. Vijftien gemeenteleden hebben een belangrijke stap

gezet in hun geloof en hebben openbare geloofsbelijdenis afgelegd, daarnaast werd ook een lid na zijn ja-woord gedoopt. Tijdens deze dienst waarin dominee F.J.K. van Santen voor ons voorging stonden we met het thema 'Amazing Grace' stil bij de krachtige en bemoedigende tekst uit Romeinen 8 vers 37: "Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, die ons liefgehad heeft." Wij feliciteren de nieuwe leden van harte en wensen ze een gezegende tijd in de Joriskerk toe.

Fun Joris Run

Na een succesvolle Run vorig jaar, organiseren we ook dit jaar weer een Run.

- Wanneer: zaterdag 14 juni 2025
- Waar: Molenhoekje 2 in Leusden
- Tijd: 9.45 uur
- Doel: Rwanda - Daniël en Marije Roos hopen in september mee te doen met een Muskatlon in Rwanda om mensen in extreme armoede te steunen
- Inschrijfgeld: kinderen tot twaalf jaar gratis, vanaf twaalf jaar € 10 (via QR-code of contant)
- Opgeven bij: Jacobine de Bruin (jacobinedebruin@solcon.nl)

St. Joriskerk

Hof 1

beheerder@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkgebouw

Filaletes

Havik 29

beheerder@filaletes.nl

Website

<https://sintjoriskerk-amersfoort.nl>

Scriba

Reinier Gerritsen

scriba@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Kopij Vierklank

johannabijvank@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkkas

NL47 INGB 0003 6862 41 t.a.v. hervormde wijkgemeente St.-Joriskerk

Je kunt kiezen uit de volgende routes:

- Hardlooprouten: 5 km (onverhard)
10 km (verhard)
- Wandelroute: 5 tot 6 km
- Kidsrun (nieuw): 1 tot 1,5 km (verhard)

Wil je niet rennen of wandelen maar toch je steentje bijdragen? Wij zoeken ook vrijwilligers voor de koffie/thee, oppas kinderen en regelen van verkeer. Hiervoor kun je je ook opgeven bij Jacobine. Je bent ook welkom om de renners/wandelaars aan te moedigen, onder het genot van koffie/thee en lekkers. We hopen op een mooie Fun Joris Run!

Veenkerk

Agenda

- 15 juni 10.00-11.00 uur
Tienerkerk
- 29 juni 10.00-11.00 uur
Tienerdienst
- 29 juni 10.00-14.00 uur
Veenkerk Vijfkamp

Werken aan vrede in de wereld

Veenkerker Hielke Zantema werkt bij het rampenbestrijdingsteam van ZOA. Waar het voor de gemiddelde kerkganger en nieuwsconsument al confronterend kan zijn hoeveel crises er in de wereld zijn, is dat voor Hielke nog een stuk intenser. Het komt niet alleen op hem af: hij reist ook naar rampgebieden toe - zoals Oekraïne, Soedan en Sulawesi.

Wat is je drive om dit werk voor ZOA te doen?

"De verschillen in de wereld zijn groot. Veel wordt bepaald door waar je wieg staat. Al van kinds af aan verbaas ik me hierover. Hoewel ik geloven vaak lastig vind, inspireert en motiveert het geloof me enorm om me in te zetten voor mijn medemens in nood."

Je gaat naar 'rampgebieden' waar heel heftige dingen gebeuren. Wat doet dat met je?

"Elke reis naar een nieuwe ramp of oorlog is ook een emotionele en psychische 'reis'. Alle verhalen, de indrukken: na een paar weken zit ik vaak behoorlijk vol. Pas bij thuiskomst begint het verwerken echt. Het raakt me elke keer enorm, al bewaak ik ook afstand, anders kun je dit werk niet doen."

Heb je het gevoel dat je het verschil kunt maken met jouw werk? En zo ja, hoe?

"Hoe graag ik het zou willen, ik kan met mijn werk de oorlogen niet stoppen en niet al het leed wegnemen. Dat is ook niet mijn taak. Zolang je gelooft dat ieder mensenleven waardevol is, kan ik met dit werk een groot verschil maken voor mensen in nood. Zo hebben we in Oekraïne ruim drieduizend mensen in staat gesteld hun eigen huis te repareren

en hebben we de afgelopen periode duizenden maaltijden uitgedeeld in Gaza."

Je hebt een vrouw en jonge kinderen - is het niet moeilijk hen zo regelmatig langdurig te missen?

"Zeker, dit is absoluut het moeilijkste aan dit werk. Onze kinderen zijn inderdaad nog jong (7, 5, 3 en 9 maanden), maar hoe ouder ze worden hoe meer ze ervan begrijpen. We hebben het er veel over thuis en ze zijn zeker trots op het werk dat ik doe. Tegelijkertijd is elk afscheid ook moeilijk en zwaar."

Als je uit het buitenland terugkomt, zit je weer in de veilige Veenkerk in de best wel rijke vinexwijk Vathorst. Hoe kunnen we dat privilege goed benutten volgens jou?

"Laten we vooral leven uit dankbaarheid voor hetgeen ons geschonken en toevertrouwd is. En laten we ons bewuster zijn van hoe we met de aarde omgaan, daar hebben we een grote verantwoordelijkheid. Laten we omzien naar elkaar, naar alle levenden wezens op deze prachtige aarde. Het is hierbij

Veenkerk

De Kamers, Wezeperberg 1, Amersfoort

Predikant

Rolinka Klein Kranenburg

(06) 55 87 47 38

predikant@veenkerk.nl

Voorzitter wijkraad

Daniëlle (voorzitter@veenkerk.nl)

Secretaris

Jonine (scriba@veenkerk.nl)

Website

www.veenkerk.nl

Bankrekening

NL29 RABO 0123 0550 91 t.n.v. Veenkerk

niet nodig ver weg te gaan. Ik ben ook als diaken actief voor de Veenkerk. Dichtbij - ook in Vathorst - is het volop mogelijk je in te zetten voor je naaste en je medemens in nood."

Hielke Zantema in Oekraïne

Een warm welkom voor vluchtelingen in Amersfoort-Noord

Het is februari 2024 als er 120 asielzoekers in Hotel Campanile arriveren. Noodopvang, die voor maximaal drie maanden gepland was, totdat de asielverzoeken behandeld zijn.

Vanaf het moment dat de kerken in de buurt weet kregen van deze plannen, zijn er initiatieven ontplooid om deze bezoekers zich zo welkom mogelijk te laten voelen. Op verschillende plaatsen zijn, en worden, er inzamelingen georganiseerd en vinden er activiteiten met bewoners om en rondom deze locatie plaats.

Verbinding met Het Brandpunt

Vanuit de geloofsgemeenschap Het Brandpunt voelden en voelen we een speciale verbinding met de gasten in Hotel Campanile dat zich immers op minder dan tien minuten lopen van Het Brandpunt bevindt. Vanuit de diaconie hebben we een aantal keer financiële ondersteuning kunnen bieden. Zo is er met onze hulp gereedschap aangeschaft voor het onderhoud aan fietsen (zie blz. 8), is er bijgedragen aan de aanschaf van studiemateriaal en zijn niet-vergoede medische kosten betaald.

Gemeentelieden hebben hun talenten aangeboden door te helpen met taallessen, het onderhoud aan fietsen, of door zomaar gewoon hun aanwezigheid aan te bieden. Het ontmoeten, het doorbreken van verveling, het helpen weer een onderdeel te vormen van een gemeenschap: onbetaalbare tekenen van medemenselijkheid, ook, of juist, in situaties waar een verblijf per definitie heel vluchtig is.

Als noodopvang is het gebouw beperkt in wat het kan aanbieden. Voor een stukje helpen we soms daarin te voorzien. Inmiddels hebben we, bijvoorbeeld, onlangs voor de tweede keer op Paaszaterdag de gemeenschappelijke ruimte versierd met kleurige bloemschikkingen (foto).

Persoonlijke verhalen die binnenkomen

Kennismaken betekent ook het kennismaken van de persoonlijke verhalen van deze mensen. Schrijnende verhalen van onderdrukking, van mishandelingen, van vermiste familieleden. Allemaal verhalen die je al eerder gehoord of gelezen hebt. Maar die een heel andere impact hebben als ze verteld worden na

een potje tafeltennis. Het zijn vaak gesprekken met hoogopgeleide mensen. Die dankbaar zijn voor de rust en veiligheid die ze gevonden hebben. Die geduldig wachten tot ze zich, op welke manier dan ook, nuttig kunnen maken voor ons. Die zich niets beter voelen, of willen voelen, dan iedere andere vluchteling met wie ze hun dagen delen.

Geen noemenswaardige incidenten

De initiële vergunning van de gemeente Amersfoort voor drie maanden, met een maximum van één jaar, is verlengd. Inmiddels zijn de procedures gestart om deze vergunning, en de huur-overeenkomst tussen het COA en de hoteleigenaar, met vijf jaar te verlengen. In de media is er vooral veel aandacht voor situaties met vluchtelingen waar het fout gaat. In plaatsen waar de bewoners vervolgens bang zijn dat het ook bij hen fout gaat gaan en waartegen ze dan preventief tegen in opstand menen te moeten komen. Maar wat we in beide COA-locaties in Amersfoort laten zien, blijft onbelicht. En dat is jammer. Ruim een jaar zonder noemenswaardige incidenten. Zonder protesten van bewoners. Zonder gedoe.

En neen, de bezoekers van Campanile, wat inmiddels De Brand is gaan heten, bouwen geen band op met de buurt. Daarvoor is het verblijf te kort. Maar dat wil nog niet zeggen dat de buurt geen band kan opbouwen met deze mensen. En hen, steeds weer opnieuw, een warm welkom kan bieden.

En mocht je je aangesproken voelen te helpen het verschil te maken: kijk dan eens op www.buddytobuddy.nl/afdeling/amersfoort

Van harte welkom bij de PGA-dienst op 15 juni!

Op 15 juni vindt de jaarlijkse PGA-dienst plaats. Het is Trinitatiszondag: de zondag na Pinksteren. Dit jaar bereiden ds. Gerard Kansen, ds. Anna Walsma en ds. Marleen Kool de gezamenlijke dienst voor. Het drietal heeft zich laten inspireren door Lied 702, waarin de zin staat: Door de Geest bewogen. In dit artikel vertelt ds. Gerard Kansen (Nieuwe Kerk) meer over de achtergrond van de dienst, en waarom het thema hem raakt.

Waarom een PGA-dienst?

Een gezamenlijke dienst voor alle mensen die betrokken zijn bij de PGA: belangrijk en verbindend, stelt Gerard. "Eén keer per jaar vieren we gezamenlijk omdat God ons aan elkaar geeft om samen kerk in Amersfoort te zijn. We zijn als wijkgemeenten zelfstandig en daar zijn we blij mee. Iedere wijkgemeente neemt zijn eigen plek in het geheel in, maar het is ook belangrijk om te beseffen dat we aan elkaar verbonden zijn". Om die verbinding te blijven ervaren helpt het om uit onze eigen bubbel te stappen en elkaar op te zoeken. Een gezamenlijke dienst is daar heel passend voor. En wat is een mooier moment, dan de week na Pinksteren? "Juist op het moment van de uitstorting van de Heilige Geest mogen we naar elkaar uitreiken en elkaar zegenen in eenheid én verschil", licht Gerard toe.

Door de Geest bewogen

De dienst wordt geleid door de bovengenoemde drie predikanten, van wie twee dit jaar nieuw zijn binnen de PGA, Anna Walsma (Fonteinkerk-Emmaüskerk) en Marleen Kool (stadsdominee). Zij maken zo een mooie introductie binnen de PGA. Naast de bijdrage van de drie dominees wordt de veelkleurigheid van de PGA ook zichtbaar door een gevarieerde liturgie. "Dit keer hebben we een zegentekst gekozen als leidraad voor de overdenkingen," gaat Gerard

verder. "De zegen staat omschreven in het laatste vers van 2 Korinthe 13. Daar staat: 'De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de eenheid met de Heilige Geest zij met u allen'. Wij vonden dat passend voor deze tijd. Het is één zegentekst, maar we vliegen het alle drie vanuit onze eigen traditie aan. Zo laten we onze verschillende kleuren zien."

Kom je ook?

Graag vieren we dit moment samen met jou. In het hart van het stadscentrum: de Sint-Joriskerk. Een moment voor ontmoeting en aanbidding. We nodigen je van harte uit. Inloop is om 17.30 uur met koffie. De dienst start om 18.00 uur. De muzikale omlijsting is door Rien Donkersloot op het orgel en zangers o.l.v. Maria den Hertog. Na de dienst is er ruime tijd voor ontmoeting. Scan de QR-code voor meer informatie én een persoonlijke uitnodigingsvideo van Gerard.

Kom je op de fiets? Parkeer deze dan in de gratis fietsenstalling Kamperbinnenpoort op de hoek van de Langestraat en Muurhuizen.

Tegelijkertijd: Jeugddienst RvK Amersfoort op 15 juni om 18.30 uur

Vanwege een verplaatsing van datum vindt tegelijk met de PGA-dienst ook de Jeugddienst van de Raad van Kerken Amersfoort plaats, in de Adventkerk, Ringweg Kruiskamp 74. Het thema is Alles op zijn tijd, met spreker en filmmaker Kees-Jan Mulder. Alle jongeren uit Amersfoort zijn uitgenodigd! Inloop vanaf 18.00 uur en start dienst om 18.30 uur.

Inloophuis Schothorst zoekt gastvrouw of -heer

Heb jij incidenteel twee tot drie uur per week of per maand over en vind je het fijn om iets voor een ander te betekenen? Inloophuis Schothorst zoekt gastvrouwen en -heren die op oproepbasis mensen een warm welkom willen heten, een kopje koffie schenken en een luisterend oor willen bieden.

Administratieve hulp gezocht

Vind je het leuk om in een gezellig Inloophuis tijdens donderdagochtend of vrijdagmiddag tijdens de inloop twee uurtjes te werken op onze administratie? De taken zijn divers: van het beantwoorden van mails, het maken van (eenvoudige) flyers tot het verwerken van inloopgegevens, telefoon beantwoorden enzovoorts... Tijdens je werk heb je veel contact met onze gasten die het erg gezellig vinden om tussendoor een praatje te maken of samen koffie te drinken.

Inloophuis Schothorst is een plek waar iedereen welkom is. Een ontmoetingsplek waar lief en leed worden gedeeld en waar ruimte is voor ieders verhaal. En... de koffie en thee staan altijd klaar.

Ben je geïnteresseerd in één van onze vacatures, stuur een e-mail naar coordinator@inloophuisschothorst.nl. Er zal dan snel contact met je worden opgenomen.

GZB en IZB vinden locatie in Zeist voor Huis van Zending

DRIEBERGEN/AMERSFOORT - GZB en IZB hebben een locatie aangekocht voor een gezamenlijk Huis van Zending. Vanaf de zomer van 2026 gaan de missionaire organisaties kantoor houden in de Arendsburg, een historisch gebouw naast de Oude Kerk in Zeist. "We zien ernaar uit wat deze plek ons gaat brengen."

"Een plek die zending ademt, daar hoop ik op", vertelt GZB-directeur Martijn van den Boogaart. Het Huis van Zending wordt een kantoor en een inspiratieplek voor lokale kerkelijke gemeenten. "We willen zending in het binnenland en in het buitenland meer met elkaar verbinden, in die ene beweging van God naar buiten", vult Marco Batenburg, directeur van de IZB, aan. Bij de beslissing om juist deze locatie in het centrum van Zeist aan te kopen was duurzaamheid een belangrijke factor, vertelt IZB-directeur Batenburg. "Niets is duurzamer dan hergebruik van een bestaand pand. Bovendien heeft de Arendsburg een A+++--energielabel. Het gebouw is in 2008 verduurzaamd en rolstoelvriendelijk gemaakt. Op andere plekken zouden we veel moeten investeren om dit te bereiken. Dat hoefden we hier niet meer te doen."

Samenwerking

De gevonden locatie heeft nog een ander voordeel, vertelt Batenburg. "Toen we deze plek gingen bezichtigen, zagen we dat de Oude Kerk Zeist dichtbij stond. In onze visie was dat belangrijk: we wilden graag met een lokale gemeente samenwerken. We hebben daarom van meet af aan contact gehad met de hervormde wijkgemeente Pniël, die in de Oude Kerk kerkt. We hebben met hen gesproken over de mogelijkheden om gebruik te maken van de kerk en de bijgebouwen. Ook de Protestantse Gemeente Zeist, waar de wijkgemeente Pniël onder valt, is daar bij betrokken."

Eigenheid behouden

De beide organisaties hopen dat het Huis van Zending eerste helft 2026 klaar is om betrokken te worden. Hoewel GZB en IZB een kantoorgebouw gaan delen, ligt er geen fusie in het verschiet. Van den Boogaart: "We blijven afzonderlijke organisaties, met een eigen logo en een eigen gezicht, op een plek waar we nauw samenwerken om zending in Nederland en wereldwijd een stap verder te helpen. Er wordt dagelijks met elkaar gewerkt, maar we blijven twee verschillende organisaties met elk een eigen focus."

Op 15 juni, de zondag na Pinksteren, ben je uitgenodigd voor de jaarlijkse PGA-dienst:

Door de Geest bewogen

Tijd en locatie
15 juni 2025 in de Sint-Joriskerk Amersfoort
• 17.30 uur inloop
• 18.00 uur aanvang dienst
• 19.00 uur koffie/thee

Voorgangers
ds. Marleen Kool, ds. Anna Walsma en ds. Gerard Kansen.

Muziek
Met o.a. Rien Donkersloot op hetorgel

Scan de QR-code voor meer informatie.

Protestantse Gemeente Amersfoort

MET SPREKER EN FILMMAKER KEES-JAN MULDER

ALLES OP Z'N TIJD

NA AFLOOP IS ER WAT TE DRINKEN MET IETS LEKKERS

15 JUNI 18:30 INLOOP VANAF 18:00

JEUGDDIENST
Adventkerk
Ringweg Kruiskamp 74

WE HETEN ALLE JONGEREN UIT AMERSFOORT VAN HARTE WELKOM BIJ DEZE JEUGDDIENST WAARIN WE SAMEN ONS GELOOF KUNNEN DELEN EN VIERN

Cartoon Johan

Minister Faber leest Mattheus 25...

"Zie je wel: er staat niks in over uitjes naar de Efteling!"

+ 24 uur estafette Wake voor Vluchtelingen

14 juni 2025 12:00 uur **15 juni 2025 12:00 uur**

+ kom waken + geef het licht aan elkaar door

Meer informatie:
Johanneskerk Amersfoort, Westsingel 30
www.johanneskerk.nl/wake2025
www.instagram.com/wakevoorvluchtelingen033

Projectkoor van Sjofar zoekt leden

Sjofar start na de zomer met een projectkoor. Iedereen die van zingen houdt, kan zich aanmelden. Het koor gaat zich voorbereiden op de kerstmatinee op 14 december in Het Brandpunt en oefent elke dinsdag van 20.00-22.00 uur in De Hoeksteen, achter winkelcentrum Schothorst in Amersfoort.

Het projectkoor start op 7 oktober en repeteert op dinsdagavond. Deelname kost € 75,-. Wil je eerder de sfeer van Sjofar proeven? Meld je aan om gratis en geheel vrijblijvend mee te repeteren. Je kunt ook komen luisteren op zondag 8 juni om 10.00 uur in de Emmakerk in Soest.

Sjofar treedt niet alleen in allerlei kerken op maar ook in het Sint Antoniusziekenhuis en woonzorgcentra als Sherpa en Theodotion. Het koor bestaat uit circa dertig enthousiaste mannen en vrouwen met verschillende kerkelijke achtergronden. Ze zingen eigentijdse christelijke liederen in diverse talen. Hiervoor worden per stempartij de liederen ingezongen zodat elk koorlid thuis kan oefenen wanneer het uitkomt. De professionele leiding is sinds 12½ jaar in handen van Janike van Dijk en pianiste Marina de Jager.

Geïnteresseerd in het (project)koor? Voor meer informatie of aanmelding stuurt u een bericht via info@sjofar.org of in@vanengelenhoven.net. Kijk ook op onze website: www.sjofar.org

Lintjes voor Leo Koffeman en Aalt Petersen

Op 25 april 2025 kregen twee leden van het moderamen (dagelijks bestuur) van de algemene kerkenraad van de PGA een koninklijke onderscheiding van burgemeester Lucas Bolsius.

Aalt Petersen (Sint Joriskerk) werd lid in de Orde van Oranje-Nassau. Hij is al 41 jaar actief lid van Cantate Deo en dertig jaar hulpkoster van de Sint-Joriskerk. Na zijn pensionering als beheerder van de Sint-Joriskerk is hij nog steeds betrokken bij evenementen. Bovendien is hij daarnaast voor de tweede keer voorzitter van het college van diakenen. Vanuit die rol is hij ook betrokken bij het moderamen van de algemene kerkenraad van de PGA. In de toespraak werd hij genoemd om zijn trouw en inzet voor anderen, waarmee hij velen om zich heen inspireert.

Ds. Leo Koffeman (Fonteinkerk) werd ridder. Hij was beleidsmedewerker kerkrecht en oecumene van de landelijke kerk en hoogleraar kerkrecht. Zo werd hij ook een onmisbare adviseur voor beleid en kerkorde voor de landelijke kerk en voor de kerken in Zuid-Afrika. Hij was voorzitter van de Raad van Kerken Amersfoort en is nu scriba van de algemene kerkenraad van de PGA.

We willen vanaf deze plek Aalt en Leo bedanken voor al hun trouwe inzet!

De foto van Aalt Petersen is gemaakt door Frank van de Bunt, de foto van Leo Koffeman is gemaakt door Riemke Leusink.

voci vocal

ONDER LEIDING VAN: GUSANNE VAN DEN BRINK
ORGANIST: DORIEN SCHOUTEN

ZOMERCONCERT

MET STUKKEN VAN O.A.: BUXTEHUDE, MENDELSSOHN EN GJEILO

HEMEL & AARDE

VRIJDAG 27 JUNI
AANVANG: 20.15 UUR
GRATIS BORREL NA AFLOOP

FONTEINKERK
ROBERT KOCHSTRAAT 4
AMERSFOORT

VOORVERKOOP: € 5,-
AAN DE DEUR: € 7,50
TOT 18 JAAR : GRATIS

KAARTVERKOOP EN MEER INFORMATIE VIA:
WWW.VOCIVOCAL.NL

EXPO CONCORDIA
DE KERKMEESTERS VAN DE SINT-JORISKERK

VAN 10 MEI T/M 28 JUNI 2025 | 11.00 - 17.00 UUR
SINT-JORISKERK, HOF 1, AMERSFOORT

OPEN VAN DINSDAG T/M ZATERDAG
WWW.JORISKERKAMERSFOORT.NL

Boekenmarkt in het Inloophuis

Op 14 juni organiseert Inloophuis 'De Ontmoeting' aan de Bekroning 2 in Kattenbroek van 10.00 tot 14.00 uur een tweedehandsboekenmarkt. Een club enthousiaste vrijwilligers heeft vele boeken gesorteerd en geprijsd in de afgelopen maanden. De opbrengst komt ten goede aan de activiteiten van het inloophuis.

Komt u langs om uw (vakantie)leesvoorraad aan te vullen, of gewoon voor de gezelligheid?

Hollandse Kermis

Zaterdag 14 juni
14:00 uur - 17:00 uur

Gratis

House of Joy Amersfoort
Barchman Wuytierstraat 51

House of Joy

“Sinds drie maanden weten we weer wat geluk is.” Een portret van een gezin dat **via De Thuisgevers werd gehuisvest.**

Op de eerste verdieping, boven de vrijstaande fysiotherapiepraktijk Balans in Dalfsen bij Zwolle, woont sinds drie maanden via De Thuisgevers een Syrisch gezin. Vader Hussein (47), moeder Aisha (41), dochter Fatima (16), zoon Hassan (14) en dochter Sjeima (12). In hun woonkamer staat niet veel meer dan een grote eettafel met stoelen er omheen, een bank en een televisie.

Langzaam maar zeker komen alle vijf de gezinsleden uit de andere kamers van hun bovenwoning tevoorschijn en scharen ze zich aan de eettafel om hun verhaal te vertellen. Op tafel staan twee schalen vol fruit. Sjeima gaat thee en koffie zetten en neemt later ook een indrukwekkende doos vol chocolaatjes mee.

Tien jaar geleden brak de oorlog uit in Syrië, vertelt moeder Aisha. Een bombardement vernietigde hun huis.

Vader Hussein werkte in die tijd bij een autogarage in Libanon. Hij nam zijn gezin mee naar Libanon op zoek naar veiligheid.

In Libanon kwamen ze terecht in een huisje in een vluchtelingenkamp. Het gezin komt woorden te kort om te benadrukken hoe afschuwelijk dat huisje was. Het dak lekte. De kranen waren niet goed. Muizen liepen overal rond. En het bestond slechts uit twee kleine kamertjes. Vader vat ten slotte samen:

“Een tent was nog beter geweest dan dat huis.”

Hun situatie in Libanon was uitzichtloos. Net als de andere Syriërs in Libanon leefde het gezin onder erbarmelijke omstandigheden. Als ze huur, gas, water en licht hadden betaald, was er geen geld meer voor eten en andersom. Ze hadden dan ook al helemaal de middelen niet om daar weg te komen.

Moeder: "We waren een verloren gezin."

Ondertussen ging vaders gezondheid achteruit. Uiteindelijk kreeg hij een hartaanval en belandde hij in het ziekenhuis. In het ziekenhuis stond op een dag iemand van de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties aan zijn bed. Vader Hussein vertelde dat hij en zijn gezin het leven onder de harde omstandigheden in Libanon niet langer aankonden. Er volgde nog een gesprek en de meneer van de VN vroeg of vader en zijn gezin het land uit zouden willen.

Twee maanden later kwam de meneer van de VN vertellen dat Nederland Hussein en zijn gezin had geaccepteerd. Het gezin werd op een vliegtuig gezet, vijf dagen opgevangen in een hotel in Nederland en tenslotte naar deze plek gebracht. Op 25 november vorig jaar stonden ze hier met hun koffers in de stromende regen voor de deur.

Och, ze vinden dit zo'n fijn huis. Ze zeggen het allemaal. En allemaal tegelijk. Moeder: "Sinds drie maanden weten we weer wat geluk is." Iedereen hier is aardig tegen hen, vertellen ze. Op straat groeten mensen hen, glimlachen mensen naar hen. De buurman

helpt hen waar hij kan. Hij praat met hen via de vertaalapp op hun telefoon. Sjeima heeft al vriendschap gesloten met het dochtertje van de buurman dat ongeveer even oud is als zij. Hassan is al opgenomen in een team van de plaatselijke voetbalclub.

Aan de aanmelding van de kinderen bij scholen wordt nog gewerkt. Daarbij krijgt het gezin hulp van een buddy. Dat is fijn, want zelf kunnen ze geen westerse letters lezen. Tot de kinderen naar school kunnen, krijgt het gezin Nederlandse les op woensdag en vrijdag in de plaatselijke kerk. Hassan leert ook al wel woorden van de Nederlandse jongens op de voetbalclub.

Vijf dagen geleden is vader Hussein geopereerd. Bij hem is een stent gezet om te voorkomen dat zijn kransslagader zich opnieuw vernauwt. Voor het eerst in tijden voelt hij zich stukken beter. Lichamelijk, maar ook emotioneel. "Voorheen stonden wij constant onder druk. Nu is die druk weggefallen. Nu is er weer toekomstperspectief."

Beide ouders zijn vooral blij voor hun kinderen. Voor hen was het verschrikkelijk in Libanon, zeggen ze. Hopeloos. Hoe anders is dat hier in Nederland. Waar ze naar school kunnen. Waar ze

kunnen dromen. Fatima wil graag tolk worden, zegt ze. En Sjeima weet het ook al: "Dokter." Hassan wil kapper worden.

"Wij mogen ons gelukkig prijzen dat we nu hier zijn", zegt vader Hassan. Anders dan alle andere Syrische mensen die nog altijd in Libanon ploeteren, hebben hij en zijn gezin mazzel gehad. Dat realiseert hij zich maar al te goed. "Wat wij hier tot nu toe aan hulp hebben ervaren... Dat is onbeschrijfelijk. Er zijn geen woorden voor onze dankbaarheid. Wij zullen jullie land altijd dankbaar zijn en we hopen dat jullie hier voor altijd in veiligheid kunnen leven."

Een uitgebreidere versie van dit artikel vindt u op de website van De Thuisgevers, www.dethuisgevers.nl.

Wat doen De Thuisgevers in Amersfoort?

Zoals het Syrische gezin zijn er sinds 2022 al honderden naar Nederland gevluchte mensen gehuisvest via De Thuisgevers (<https://dethuisgevers.nl/>). Karel Jungheim, gemeentelid van De Inham, is via de landelijke Protestantse Kerk betrokken bij De Thuisgevers: "We zetten ons kosteloos in voor tijdelijke huisvesting van vluchtelingen met een verblijfsvergunning (statushouders).

Samen met maatschappelijke organisaties en bedrijven sporen we leegstaande panden of ongebruikte grond op waar tijdelijke huisvesting mogelijk is. Zo creëren we, met steun van de overheid, samen lokale Thuisgeversinitiatieven. Tegelijkertijd zorgen we voor extra sociale begeleiding door vrijwillige buddy's.

"In Amersfoort is de diaconie van de Protestantse Gemeente Hoogland/Amersfoort-Noord betrokken bij De Thuisgevers. Diaconaal opbouwwerker Jennie Harmelink: "We hebben goede contacten met de gemeente Amersfoort, en hebben onlangs een presentatie gehouden voor het College van Kerkrentmeesters van de Protestantse Gemeente Amersfoort, die goed werd ontvangen. Laten we hopen dat er binnenkort ook in Amersfoort mooie Thuisgeversinitiatieven mogen opbloeien, zodat nog meer mensen zoals de familie Hussein een nieuw thuis vinden! Neem gerust contact op als je hiervoor ideeën hebt."

Migranten

*Wij zijn - jij en ik -
van hier
van daar
van her en der
gekomen en
gegaan*

*migranten zijn we
allemaal maar
met een naam
en status
en legaal*

*en bovendien
van goddelijke
waarde
en
gezien.*

Tom Segaar
Uit: Voordat ik het vergeet, 2015

Een zegenende God

'Ik weet niet wat ik moet doen', zegt ze tegen me. 'Ik heb altijd klaargestaan voor anderen, zo ben ik opgevoed. Ik vind het belangrijk dat je aan je medemens denkt.' Ik kijk in haar bruine ogen en herinner me hoeveel zorg ze draagt in haar gezin met veel ziekte. Hoe ze jonge vrouwen helpt om hun weg te vinden in het leven. Ze is actief in allerlei vrijwilligerswerk. We zitten samen in een vrouwen-gespreksgroep over geloof. Geloof is een teer onderwerp. Je geloof, dat is het meest kostbare, dat is je diepe gevoel, dat is je heilige grond. Daar praat je niet zo makkelijk over. Stel je voor dat een ander lacht over wat voor jou heilig is. Dat doet pijn. Toch heb ik ook geleerd dat alleen God heilig is, niet mijn opvattingen over God. Soms is het goed voor mij als iemand spot met mijn geloof - dat helpt om mijzelf niet zo serieus te nemen alsof ik zelf God zou zijn.

Maar in de gespreksgroep zijn we heel voorzichtig met elkaars geloof. Zo respectvol dat we naar elkaars gebeden en gezangen kunnen luisteren en in elkaar iets kunnen proeven van de diepte en de rijkdom van God. Ik herinner me hoe ze haar ogen sloot toen de heilige verzen werden gereciteerd, alsof ze met haar hele ziel aan het luisteren was. Dat had me diep geraakt, herinner ik me.

'Ik weet niet wat ik moet doen', zegt ze opnieuw. 'Ik voel zo'n verlangen om te studeren en mijzelf te verdiepen, ik weet nog zo weinig van God en ik verlang naar meer.' Dat herken ik wel. Er is altijd zoveel te doen, zoveel mensen die je nodig hebben. Vooral vrouwen hebben het gevaar dat zij zichzelf verliezen in de zorg voor anderen. Maar dan klinkt er een stem, vanbinnen. Dan komt er een andere roep.

Misschien verlangt God naar je, zeg ik voorzichtig. Ze is even stil, en ontroerd. Dat God naar háár verlangt, zomaar, niet om wat ze allemaal voor anderen doet, maar om haarzelf? Ja. God verlangt niet alleen naar dienaren, hij zoekt geliefden. Want is God niet de grootste minnaar van het universum? Is er iemand anders in staat om van al die acht miljard mensen te houden, één voor één en stuk voor stuk? Daar moet je wel God voor zijn.

'Ja', zegt ze tenslotte met een zucht. 'Zo voel ik het precies. God zoekt me en daar wil ik naar luisteren.' 'Moge God je zegenen', zeg ik, ook ontroerd. Want er is maar één God, onder welke naam we hem dan ook hebben leren kennen. De God die mensen wil zegenen.

	8 juni 2025 Eerste Pinksterdag	9 juni 2025 Tweede Pinksterdag	15 juni 2025 18.00 uur PGA-dienst	22 juni 2025	29 juni 2025
Stadsdominee Amersfoortse Zwaan	10.30 uur Ds. Marleen Kool			Zaterdag 28 juni 16.00 uur Viering Ds. Marleen Kool	
Adventkerk	10.00 uur Arnoud Looijen 18.30 uur Dr. J. van Eck (Lexmond)		10.00 uur Ds. H.J.P. Schormans 18.30 uur Jeugddienst Raad van Kerken Kees-Jan Mulder	10.00 uur Ds. T. Doornebal (Lisse) 18.30 uur Adventure Bart Visser	10.00 uur Voorganger nog onbekend 18.30 uur Mevr. ds. Barbara Lemain (Delft)
Bergkerk	10.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk		10.00 uur Schrift en Tafel Mw. ds. Hanna Rijken	10.00 uur Schrift en Gebed Ds. Andre Fox	10.00 uur Schrift en Tafel Mevr. ds. Netty de Jong-Dorland
Het Brandpunt	10.00 uur Pastor Josephine van Pampus		10.00 uur Pw. Wim Vlooswijk	10.00 uur Pw. Gérard Martens	10.00 uur Ds. Berthe van Soest
De Bron	10.00 uur Ds. Rein van der Zwan		10.00 uur Ds. Lenie Schoonderbeek	10.00 uur Ds. Ids Smedema	10.00 uur Ds. Rein van der Zwan
De Brug	10.00 uur Dr. A.J. Plaisier		10.00 uur Ds. R. van der Zwan	10.00 uur Ds. L.P. Dekker	10.00 uur Ds. S.M. van der Sluijs
Emmaüskerk	10.00 uur Ds. A. Walsma		10.00 uur Dhr. A. Renkema	10.00 uur Dienst in de Fonteinkerk	10.00 uur Dhr. Kees Hoogendoorn
Fonteinkerk	10.00 uur Ds. Oane Reitsma		10.00 uur Ds. Anna Walsma	10.00 uur Ds. Maria Berends	10.00 uur Ds. Neeltje Rietveld
De Hoeksteen	10.00 uur Ds. Lydia Kansen		10.00 uur Ds. Marieke den Braber	10.00 uur Ds. Lydia Kansen	10.00 uur Ds. Klaas Bom
De Inham	10.00 uur Ds. Martin Snaterse		10.00 uur Ds. Jean-Jacques Suurmond	10.00 uur Gemeenteleden	10.00 uur Ds. Graddie Meijer
Johanneskerk	10.00 uur Ds. Hannah Westerink		10.00 uur Ds. Jeanette den Ouden	10.00 uur Ds. Hannah Westerink	10.00 uur Ds. Hannah Westerink
Nieuwe Kerk	10.00 uur Ds. Gerard Kansen		10.00 uur Ds. J.D.J. ten Voorde	10.00 uur Heilig Avondmaal Ds. Gerard Kansen	10.00 uur Ds. Gerard Kansen
St. Joriskerk	9.30 uur Ds. G.D. Kamphuis (Barneveld) 18.00 uur Dr. A.J. Plaisier	9.30 uur Prop. J.G. Blok (Randwijk)	9.30 uur Ds. J.P. Nap (Hoevelaken) 18.00 uur Gezamenlijke PGA-dienst	9.30 uur Ds. F.J.K. van Santen 18.00 uur Ds. F.J.K. van Santen	9.30 uur Ds. A. Visser (Harderwijk) 18.00 uur Ds. P. Molenaar (Lunteren)
Veenkerk	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg		10.00 uur Alain Verheij	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Adoptiedienst Tieners
Nijenstede	10.00 uur Job Burggraaf		10.00 uur Ds. Maaik de Goei- Jansma	10.00 uur Frank Werkman	10.00 uur Drs. Jeroen Vellekoop

OPROEP

Zo dichtbij en zo ver weg

Op nog geen acht kilometer bij ons vandaan gaat een wereld schuil waar menig een nauwelijks een idee van heeft. Op het terrein waar 25 jaar geleden het Lockerbie-proces plaatsvond en door de bossen onttrokken aan het zicht, is nu een gevangenis met daarnaast een gesloten gezinsvoorziening (GGV).

Uitgeprocedeerde gezinnen en alleenstaande vrouwen wachten in de GGV op hun uitzetting richting hun land van herkomst. Het kan niet veel inlevingsvermogen kosten om je voor te stellen hoe troosteloos het verblijf hier is: geen toekomst in Nederland, maar een uiterst onzekere toekomst 'thuis'. Kees van Bommel, lid van de Nieuwe Kerk, doet daarom een indringende oproep:

Mede-mensen nodig

Het gaat mij er niet om wat u, jij of ik vind van het Nederlandse uitzetbeleid. Waar het me wél om te doen is, is dat er mensen zijn die nu geen medemensen om zich heen hebben die hun verdriet kunnen verzachten. Al enige jaren ben ik vrijwilliger in de gevangenis in Zeist en ben sinds vorig jaar ook voorzitter van stichting Kerk & Gevangenen. De vrijwilligers die namens onze stichting in de gevangenis komen, mogen het Licht van de Opgestane Heer verspreiden onder de gedetineerden.

De directie van de gevangenis vroeg ons onlangs of wij ook de mensen in de GGV kunnen (onder)steunen en daarom plaats ik hier deze oproep. Heeft u of heb jij een paar uur tijd over in de maand om gewoon medemens te zijn? Samen met iemand koken, samen een spel spelen, samen een wandeling maken? Gewoon even voor wat afleiding zorgen? De mensen in de GGV zijn geen gevangenen: het zijn mensen die op zoek zijn naar een beter leven (dan thuis) en vol teleurstelling en verdriet wachten op de dag van hun uitzetting.

Zo dichtbij Amersfoort zijn medemensen voor de mensen in de GGV zo ver weg... U/jij begrijpt mijn oproep: we zijn dringend op zoek naar medemensen voor een paar uur in de maand! Er zijn geen vereisten om de mensen in de GGV ter zijde te staan: de drempel ligt dus erg laag.

Ik zie uit naar uw/jouw reactie!

Neem contact op met Kees via de redactie:
vierklank@pkn-amersfoort.nl.

Scan de QR-code voor informatie over de GGV in Amersfoort.

COLOFON

Vierklank is het kerkmagazine van de Protestantse Gemeente Hoogland – Amersfoort Noord (PGHAN) en de Protestantse Gemeente Amersfoort (PGA) en komt voort uit Lopend Vuur en Drieluik.

Redactie

Annemarie Stoffer-Brink (hoofd- en eindredacteur), Riemke Leusink, Mariëtte Christophe, Gert de Pijper, Eveline Moolenaars, Peter Siebe en Henk Dikker Hupkes.

Contact

Vierklank@pkn-amersfoort.nl

Deadline

17 juni 2025

Kerkelijk Bureau PGA

Groenmarkt 19, 3811 CP Amersfoort
(033) 461 04 41, info@pkn-amersfoort.nl
Open: dinsdag en woensdag 09.00 - 12.00 uur
Scriba: Leo Koffeman, scriba@pkn-amersfoort.nl

Kerkelijk Bureau PGHAN

Scriba: Ria van Voorst,
secretariscvk@pkn-amersfoortnoord.nl

Communicatieadviseur PGA

Roëlle de Bruin-Boonstra
communicatie@pkn-amersfoort.nl

Diaconaal opbouwwerker

Jennie Harmelink
Adres: zie Kerkelijk Bureau PGA
Bereikbaar van maandag t/m donderdag op
tel: (06) 40 30 73 82
jennieharmelink@pkn-amersfoort.nl /
jennieharmelink@pghan.nl

Vertrouwenspersonen

Ineke Ruiter: (033) 433 04 74
Rita Buijs: (06) 44 95 41 20
Wiena Bakker: (06) 18 99 82 85

Wijzigingen

Adreswijzigingen graag doorgeven via
info@pkn-amersfoort.nl of bel (033) 461 04 41. Hier kunt u
zich ook aanmelden voor de digitale editie van Vierklank.

Vierklank

Vierklank kan niet bestaan zonder uw steun. Uw gift is van harte welkom.

Rekeningnummer
NL20 INGB 0003 4205 59 t.n.v.
Protestants Kerkblad Vierklank.

Vormgeving & opmaak

Ivar van Loen, www.ivarontwerpt.nl

Druk

Drukkerij Torendruk, Nijkerk

Verdere gegevens vindt u op de wijkpagina's of op
www.pkn-amersfoort.nl en lopendvuur.net.

Vierklank is gedrukt op FSC-papier.

Pinksterbede

Wij zouden mensen zijn –
onze broeders hoeder en
tuinman in de wijngaard –
maar alras was het ons teveel en
bleef het lijden van de mens
en zuchten van de aarde
tot op heden
hartverscheurend actueel.

O God, wie is de mens dat hij niet
leert van de geschiedenis?

Laat nochtans in het woeden van de tijd
uw Adem onvermoeibaar waaien over
kaf en koren opdat de wereld wordt
bevrijd uit haar bezetenheid en
wij elkaar voortaan -
ieder in de eigen taal -
eindelijk verstaan.

Tom Segaar
Pinksteren 2025

Vierklank

